2025/50

10.1.2025.

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2025/50

(2024. gada 10. decembris)

par ātrāku un drošāku atvieglojumu piemērošanu pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumus ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumus ([2]),

saskaņā ar īpašo likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Taisnīgas nodokļu uzlikšanas nodrošināšana iekšējā tirgū un kapitāla tirgu savienības (KTS) pareizas darbības nodrošināšana ir vienas no galvenajām Savienības politiskajām prioritātēm. Minētajā kontekstā ir ļoti svarīgi novērst šķēršļus pārrobežu ieguldījumiem, vienlaikus apkarojot krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu. Šādi šķēršļi pastāv, piemēram, gadījumos, kad procedūras, saskaņā ar kurām piemēro atvieglojumus ienākumu izcelsmes vietā ieturētiem pārmērīgiem nodokļiem par dividenžu vai procentu ienākumiem, kuri samaksāti nerezidentiem ieguldītājiem par publiski tirgotām akcijām vai obligācijām, ir neefektīvas un nesamērīgi apgrūtinošas. Turklāt dažos gadījumos pašreizējā sistēma ir izrādījusies neatbilstoša, lai novērstu atkārtotus krāpšanas nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas riskus, par ko liecina daudzi gadījumi, kad izmantotas vairākas nodokļu atmaksas shēmas un krāpšana, kas saistīti ar dividenžu arbitrāžu vai dividenžu atdalīšanu (*Cum*/*Cum* un *Cum*/*Ex*). Tādēļ šīs direktīvas mērķis ir padarīt ieturējuma nodokļa procedūras efektīvākas, vienlaikus stiprinot tās pret krāpšanas nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku.

(2) Lai dalībvalstīs stiprinātu spēju novērst un apkarot krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, ko pašlaik mazina vispārējs uzticamas un savlaicīgas informācijas par ieguldītājiem trūkums, ir jāparedz iespēja izveidot tādu kopēju satvaru atvieglojumu piemērošanai pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem par pārrobežu ieguldījumiem vērtspapīros, kas būtu noturīgs pret krāpšanas nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku. Ar minēto satvaru tiktu panākta konverģence starp dalībvalstīs piemērotajām dažādajām atvieglojumu procedūrām, vienlaikus nodrošinot vērtspapīru emitentiem, ieturējuma nodokļa aģentiem, finanšu starpniekiem un dalībvalstīm pārredzamību un noteiktību attiecībā uz ieguldītāju identitāti. Minētajā nolūkā satvara piemērošanas vajadzībām būtu jāievieš automatizētas procedūras, tādas kā nodokļu rezidences apliecības digitalizācija gan procedūras, gan formas ziņā. Satvaram vajadzētu būt arī pietiekami elastīgam, lai pienācīgi ņemtu vērā dažādās dalībvalstīs piemērojamās atšķirīgās sistēmas, vienlaikus nodrošinot atbilstošus instrumentus cīņai pret nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, lai mazinātu krāpšanas nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas riskus. Minētajā sakarā ir jāņem vērā nodokļu iestāžu atšķirīgās pieejas atkarībā no spēkā esošās atvieglojumu sistēmas. Saskaņā ar atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā nodokļu iestādes vajadzīgo informāciju par ieguldītājiem un maksājumu ķēdi var iegūt tikai pēc atvieglojuma piemērošanas. Turpretim, piemērojot atmaksas sistēmu, nodokļu iestādēm ir ļoti svarīgi iegūst atbilstošu informāciju pirms atvieglojuma piemērošanas, lai izvērtētu, vai atvieglojums būtu jāpiešķir. Abās atvieglojumu sistēmās ir paredzēti noteikumi par finanšu starpnieka atbildību nepamatota atvieglojuma gadījumā. Šī direktīva neierobežo dalībvalstu iespēju reglamentēt līdzekļus, ar kuriem sertificēti finanšu starpnieki atgūst visus izdevumus, kas rodas laikā, kad notiek pielāgošanās šīs direktīvas noteiktajiem pienākumiem vai to izpilde.

(3) Ņemot vērā minētās atšķirības un arī proporcionalitātes principu, šīs direktīvas noteikumiem par sertificētu finanšu starpnieku valsts reģistriem un pienākumu sniegt informāciju nevajadzētu būt saistošiem dalībvalstīm, kurām ir visaptveroša atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā un kuru tirgus kapitalizācijas rādītājs ir mazāks par

([1]) 2024. gada 28. februāra atzinums (publicēts OV C, C/2024/6762, 26.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6762/oj) un 2024. gada 14. novembra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([2]) OV C, C/2024/1580, 5.3.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1580/oj.

noteiktu robežvērtību, kā noteikts šajā direktīvā. Mērķis veicināt efektīvas un stabilas pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumu sistēmas visā vienotajā tirgū būtu uzskatāms par sasniegtu, ja dalībvalstis, kuras turpina piemērot savu valsts atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā, atbilst abiem minētajiem kritērijiem, kā noteikts šajā direktīvā. Pirmkārt, tirgus kapitalizācijas kritērijs ir savstarpēji saistīts ar ekonomikas lielumu un dividenžu maksājumu iespējamo apmēru. Zema tirgus kapitalizācija nozīmē nelielus dividenžu sadales apjomus un līdz ar to mazāku nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku. Ja dalībvalsts noteiktā laikposmā sasniedz vai pārsniedz tirgus kapitalizācijas rādītāja slieksni, būtu jāpiemēro un būtu jāturpina piemērot šīs direktīvas kopīgos noteikumus neatkarīgi no tā, vai jebkurā laikā pēc tam tās tirgus kapitalizācijas rādītājs samazinās zem minētā sliekšņa. Otrkārt, visaptverošas atvieglojumu sistēmas ienākumu izcelsmes vietā, kas ļauj vienkārši un efektīvi piemērot atbilstošo nodokļa likmi maksājuma brīdī, būtu jāuzskata par līdzvērtīgām šajā direktīvā noteiktajai atvieglojumu sistēmai ienākumu izcelsmes vietā. Abi minētie kritēriji kopā var nodrošināt to, ka ieguldītājiem iekšējā tirgū ir reāla piekļuve efektīvām ieturējuma nodokļa atvieglojumu procedūrām visās dalībvalstīs. Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām ir salīdzinoši mazs akciju tirgus un kuru valsts atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā ir pietiekami efektīva, prasība veikt izmaiņas minētajās sistēmās netiktu uzskatīta par samērīgu. Turklāt, tā kā šīs direktīvas kopīgie noteikumi aptvertu gandrīz visu iekšējo tirgu, tiktu panākts atbilstošs konverģences līmenis.

(4) Šī direktīva saskaņo ieguldītāju piekļuvi atvieglojumu sistēmām visās dalībvalstīs, paredzot kopēju atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā un kopēju ātrās atmaksas sistēmu, vienlaikus atstājot dalībvalstīm iespēju saglabāt savu valsts atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā ar konkrētiem nosacījumiem un ņemot vērā dalībvalstu ekonomiskās attīstības atšķirības, un vienlaikus dalībvalstīs nodrošinot piekļuvi atvieglojumu sistēmām. Jebkurā gadījumā šajā direktīvā paredzētos instrumentus – atkarībā no riska izvērtēšanas kritērijiem – varētu piemērot attiecīgās dalībvalstis, kuras uzskata, ka ir lietderīgi, piemēram, stiprināt savus instrumentus cīņai pret krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu.

(5) Lai valsts atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā varētu uzskatīt par visaptverošu, tai būtu jāietver virkne konkrētu galveno iezīmju, kā noteikts šajā direktīvā. Tai būtu jānodrošina fiziskām personām vai subjektiem, kam ir tiesības uz šādu atvieglojumu, plaša piekļuve un būtu jānodrošina atvieglojums, ja nodokļu maksātājam ir tiesības uz to, izņemot gadījumā, kad atvieglojuma pieprasītājs nav sniedzis attiecīgās dalībvalsts prasīto informāciju. Principā prasītajai informācijai nevajadzētu pārsniegt 12., 13. vai 15. pantā minētos datus. Valsts atvieglojumu sistēmai ienākumu izcelsmes vietā būtu jānodrošina piekļuve gan tiešiem, gan netiešiem ieguldījumiem, un tai nevajadzētu radīt papildu šķēršļus ienākšanai tirgū, kas nav paredzēti 11. panta 2. punktā. Tādējādi gadījumos, kad nodokļu maksātājam ir tiesības uz atvieglojumu, valsts atvieglojumu sistēmai ienākumu izcelsmes vietā būtu ne tikai jānodrošina juridiska iespēja saņemt atvieglojumu, bet šāds atvieglojums arī būtu *de facto* jāpiešķir. Valsts atvieglojumu sistēmai ienākumu izcelsmes vietā nevajadzētu uzlikt papildu pienākumu, piemēram, paralēlu ziņošanas sistēmu. Dalībvalstij būtu jānosaka noteikumi par atbildību ieturējuma nodokļa ieņēmumu zaudējuma gadījumā un sankcijām, kas piemērojamas par tādu valsts tiesību normu pārkāpumiem, kuras attiecas uz minēto atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā. Attiecībā uz tirgus kapitalizācijas rādītāja nosacījumu Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI) būtu jāsniedz dati, kas tiek prasīti saskaņā ar regulatīviem tehniskajiem standartiem. Ja dalībvalsts neatbilst vai vairs neatbilst vismaz vienam no abiem nosacījumiem attiecībā uz visaptverošu atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā un tirgus kapitalizācijas rādītāja robežvērtību, tai savos tiesību aktos būtu jātransponē visi šīs direktīvas noteikumi.

(6) Lai nodrošinātu proporcionālu pieeju, šai direktīvai būtu jāaptver pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumu procedūras tikai tajās dalībvalstīs, kuras iekasē ieturējuma nodokli par naudas līdzekļiem vai akciju dividendēm ar dažādām likmēm atkarībā no konkrētā ieguldītāja nodokļu rezidences. Šādos gadījumos dalībvalstīm ir jānodrošina atvieglojums, ja situācijā, kurā būtu jāpiemēro zemāka likme, ir piemērota augstāka nodokļa likme. Dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai īstenot līdzīgas procedūras attiecībā uz procentu maksājumiem nerezidentiem par publiski tirgotām obligācijām, lai uzlabotu attiecīgās atvieglojumu procedūras efektivitāti un nodrošinātu nodokļu maksātāju saistību augstāku izpildes līmeni. Uz dalībvalstīm, kurām nav vajadzīgas atvieglojumu procedūras attiecībā uz pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem par dividendēm un procentiem, šajā direktīvā minētās procedūras neattiecas. Ja ir nepieciešams pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojums un lai nodrošinātu vienotu piekļuvi pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumam, šai direktīvai būtu jāparedz kopēja atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā un ātrās atmaksas sistēma, kas būtu jāievieš dalībvalstīm.

(7) Ņemot vērā to, ka ieguldītāji var atrasties jebkurā dalībvalstī, visās dalībvalstīs būtu jāpiemēro noteikumi par kopēju un digitālu nodokļu rezidences apliecību *(e-TRC*). Lai nodrošinātu, ka visiem Savienības nodokļu maksātājiem ir pieejams kopējs, piemērots un efektīvs pierādījums par to nodokļu rezidenci, dalībvalstīm būtu jāizmanto automatizētas procedūras nodokļu rezidences apliecību izdošanai nolūkā piemērot atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā, visaptverošu atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā, ātrās atmaksas sistēmu vai standarta atmaksas sistēmu, lai saņemtu atļauju piemērot atvieglojumu pārmērīgam ieturējuma nodoklim par dividendēm, kas

samaksātas par publiski tirgotām akcijām, vai attiecīgā gadījumā procentiem, kas samaksāti par publiski tirgotām obligācijām. Turklāt *e-TRC* būtu jāizdod vienā un tai pašā atpazīstamā un pieņemamā digitālā formātā un ar tādu pašu saturu.

(8) Lai varētu nodrošināt lielāku efektivitāti, *e-TRC* būtu jāaptver tā kalendārā gada vai fiskālā gada maksimālais laikposms – piemēram, fiskālais gads, kas aptver divus gadus, vai fiskālais gads, kas ir garāks par vienu kalendāro gadu –, uz kuru apliecība ir izdota un tai būtu jābūt derīgai, lai apliecinātu rezidences vietu aptvertajā laikposmā. Izdevējām dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pilnībā vai daļēji atcelt *e-TRC* spēkā esamību, ja nodokļu iestādēm ir pierādījumi, ka nodokļa maksātājs visā aptvertajā laikposmā vai tā daļā nav bijis izdevējas dalībvalsts rezidents. Lai varētu efektīvi identificēt Savienības subjektus, *e-TRC* būtu jāietver nodokļa maksātāja identifikācijas numurs vai, ja tāda nav – proti, ja attiecīgā dalībvalsts neizdod šādus numurus saviem nodokļu maksātājiem –, funkcionāls ekvivalents nodokļu vajadzībām. Turklāt, ja šādi dati ir *e-TRC* izdevējiestādes rīcībā, *e-TRC* būtu jāietver Eiropas vienotais identifikācijas numurs (EVIN) vai juridiskās personas identifikators (*LEI*), vai jebkāds juridiskas personas reģistrācijas numurs, kas ir derīgs visā aptvertajā laikposmā. Turklāt arī gadījumos, kad fiziskai personai nav nodokļu maksātāja identifikācijas numura, jo rezidences dalībvalsts neizdod šādus numurus saviem nodokļu maksātājiem, būtu jābūt iespējamam izmantot funkcionālu ekvivalentu nodokļu vajadzībām. Izmantotajiem identifikatoriem vajadzētu būt derīgiem visā aptvertajā laikposmā.

(9) Attiecīgā gadījumā *e-TRC* būtu jāietver atsauce uz nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, saistībā ar kuru nodokļu maksātājs pieprasa, lai to uzskatītu par rezidentu nodokļu vajadzībām. Lai izcelsmes dalībvalsts atzītu *e-TRC* par derīgu rezidences apliecinājumu gadījumos, kad pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojums tiek pieprasīts saskaņā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līguma noteikumiem, ir būtiski, lai *e-TRC* būtu ietverta atsauce uz piemērojamo nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu. Izdevējiestādei būtu jābūt iespējai konkrētajā *e-TRC* atsaukties uz vairāk nekā vienu piemērojamo nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu. Lai gan *e-TRC* galvenokārt ir paredzēta ieturējuma nodokļa procedūru īstenošanai, tai varētu būt arī plašāka piemērošanas joma un to varētu izmantot arī, lai pierādītu rezidenci nodokļu vajadzībām. Ieturējuma nodokļa atvieglojumu piešķiršanas procedūras nolūkos *e-TRC* nevajadzētu ietvert nekādu papildu informāciju. Ja vien nemainās nodokļu maksātāja nodokļu rezidence, *e-TRC* ir paredzēts izdot tikai vienu reizi kalendārajā gadā vai vienu reizi fiskālajā gadā, pat ja viens un tas pats nodokļu maksātājs vairākkārt iegulda tajās pašās izcelsmes dalībvalstīs.

(10) Lai sasniegtu mērķi efektīvāk piemērot pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumus, visā Savienībā būtu jāievieš kopējas procedūras, kas ļauj ātri iegūt skaidru un drošu informāciju par ieguldītāja identitāti, jo īpaši lielas ieguldītāju bāzes gadījumā, proti, attiecībā uz ieguldījumiem publiski tirgotos vērtspapīros, kad atsevišķu ieguldītāju identitātes noteikšana ir sarežģīta. Šādām procedūrām arī būtu jāļauj piemērot atbilstošo nodokļa likmi maksājuma veikšanas brīdī (atvieglojums ienākumu izcelsmes vietā) vai veikt jebkuras pārmaksātās nodokļa summas ātru atmaksu. Ņemot vērā to, ka pārrobežu ieguldījumi parasti ietver finanšu starpnieku maksājumu ķēdi, attiecīgajām procedūrām būtu arī jāļauj izsekot un identificēt starpnieku ķēdi un līdz ar to arī ienākumu plūsmu no vērtspapīru emitenta līdz reģistrētajam īpašniekam, kā arī iegūt informāciju par pamatā esošo ieguldītāju. Visizplatītākie ieguldījumu vienošanos veidi parasti ietver turētājbanku vai citu ieguldījumu sabiedrību, piemēram, brokeri, kas vērtspapīrus tur savā vārdā, pārstāvot pamatā esošo ieguldītāju. Šādās vienošanās par vērtspapīru reģistrēto īpašnieku tiktu uzskatīts pamatā esošais ieguldītājs. Tāpēc dalībvalstīm, kuras piemēro ieturējuma nodokli ienākumiem no vērtspapīriem un paredz pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumus, un kurās nav visaptverošas atvieglojumu sistēmas ienākumu izcelsmes vietā vai kurās tirgus kapitalizācijas rādītājs ir vienāds ar vai lielāks par šajā direktīvā noteikto robežvērtību, būtu jāizveido un jāuztur to finanšu starpnieku valsts reģistrs, kuriem ir būtiska loma attiecīgajā maksājumu ķēdē. Tiklīdz šādi finanšu starpnieki ir reģistrēti, tiem vajadzētu būt pienākumam paziņot tiem pieejamo informāciju par dividenžu vai attiecīgā gadījumā procentu maksājumiem, ko tie apstrādā. Būtu jāprasa tikai tāda informācija, kas ir būtiska, lai rekonstruētu maksājumu ķēdi, un līdz ar to noderīga, lai novērstu krāpšanas nodokļu jomā vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku, un tikai tiktāl, ciktāl šāda informācija ir pieejama starpniekam ziņotājam. Dalībvalstis, kuras piemēro ieturējuma nodokli procentiem ar dažādām likmēm un kurām ir jāiesaistās līdzīgās atvieglojumu procedūrās, vai kurās ir ieviesta visaptveroša atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā attiecībā uz dividenžu maksājumiem un kuru tirgus kapitalizācijas rādītājs ir mazāks par šajā direktīvā noteikto robežvērtību, attiecīgā gadījumā arī varētu apsvērt iespēju izmantot izveidoto valstu reģistru.

(11) Tā kā finanšu starpnieki, kas visbiežāk ir iesaistīti vērtspapīru maksājumu ķēdēs, ir lielas iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013 ([3]), kā arī centrālie vērtspapīru depozitāriji, kuri sniedz ieturējuma nodokļa aģenta pakalpojumus, minētajiem subjektiem vajadzētu būt pienākumam pieprasīt, lai tās tiktu reģistrētas

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

dalībvalstu valstu reģistros. Ja šādi subjekti darbojas ar filiāles vai filiāļu vai viena vai vairāku meitasuzņēmumu starpniecību jebkurā dalībvalstī, tiem būtu jāļauj izvēlēties izpildīt reģistrācijas pienākumu katrā izcelsmes dalībvalstī vai nu kā vienam sertificētam finanšu starpniekam grupas līmenī vai atsevišķas filiāles vai meitasuzņēmuma līmenī, vai, tos kombinējot. Arī citiem finanšu starpniekiem vajadzētu būt atļautam pēc saviem ieskatiem pieprasīt, lai tie tiktu reģistrēti dalībvalstu valstu reģistros. Abās situācijās – vai nu obligātas, vai brīvprātīgas reģistrācijas gadījumā – finanšu starpniekiem vajadzētu būt iespējai pieprasīt pašiem vai tikt pārstāvētiem ar citu finanšu starpnieku, kas ietilpst tajā pašā grupā un rīkojas to vārdā, lai līdz minimumam samazinātu administratīvo slogu un ietekmi uz to, kā tie vēlas tikt organizēti. Finanšu starpniekiem būtu jāpieprasa, lai tie tiktu reģistrēti, iesniedzot pieprasījumu Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portālā (turpmāk "Portāls"), kam būtu jākalpo par vienotu kontaktpunktu. Šādi pieprasījumi, izmantojot Portālu, būtu jānosūta attiecīgajām dalībvalstīm. Pēc tam dalībvalstīm būtu jālemj par reģistrācijas pieprasījumu. Tādēļ Portālam būtu jākalpo par instrumentu, kas atspoguļo dalībvalstu lēmumus attiecībā uz finanšu starpnieku reģistrāciju.

(12) Šai direktīvai būtu jāparedz arī noteikumi par prasībām attiecībā uz reģistrāciju valstu reģistros, kā arī noteikumi par tās atteikšanu. Ja reģistrācijas pieprasījums tiek noraidīts, finanšu starpniekiem joprojām vajadzētu būt atļautam iesniegt citu pieprasījumu reģistrācijai vēlākā posmā, ja ir novērsti noraidīšanas iemesli. Tiklīdz finanšu starpnieki ir reģistrēti, tie būtu uzskatāmi par sertificētiem finanšu starpniekiem attiecīgajā dalībvalstī, un tiem būtu jāpiemēro sertificētu finanšu starpnieku pienākumi saskaņā ar šo direktīvu. Dalībvalstīm būtu jāatjaunina Portāls attiecībā uz sertificēta finanšu starpnieka reģistrāciju. Šai direktīvai būtu jāparedz arī noteikumi par sertificētu finanšu starpnieku izņemšanu no valstu reģistra vai iespējas pieprasīt atbrīvojumu liegšanu sertificētiem finanšu starpniekiem. Ja kāda dalībvalsts nolemj izņemt sertificētu finanšu starpnieku no reģistra, liedz sertificētam finanšu starpniekam iespēju pieprasīt atbrīvojumu vai noraida tā reģistrācijas pieprasījumu, minētajai dalībvalstij būtu atbilstoši jāatjaunina Portāls. Šādas atjaunināšanas mērķis ir ļaut dalībvalstīm izvērtēt veiktos pasākumus, piemēram, izņemšanu vai noraidīšanu un ņemt vērā minētos pasākumus saistībā ar jebkuru turpmāku tā paša finanšu starpnieka pieprasījumu reģistrēt to šo dalībvalstu valstu reģistrā. Uz skarto personu tiesībām un pienākumiem, tostarp uz jebkura tāda lēmuma pārsūdzības tiesībām, ko dalībvalsts pieņēmusi saistībā ar reģistrāciju tās valsts reģistrā un izņemšanu no tā, attiecas attiecīgās dalībvalsts tiesību akti.

(13) Lai nodrošinātu lielāku pārredzamību attiecībā uz tā ieguldītāja identitāti un apstākļiem, kurš saņem dividenžu vai procentu maksājumu, un attiecībā uz maksājumu plūsmu no emitenta, sertificētiem finanšu starpniekiem vajadzīgā informācija būtu jāpaziņo saskaņā ar konkrētu grafiku. Šajā direktīvā būtu jāparedz divas ziņošanas iespējas: tiešā un netiešā ziņošana. Tiešās ziņošanas gadījumā sertificētam finanšu starpniekam būtu jāziņo tieši izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei. Netiešās ziņošanas gadījumā sertificētajiem finanšu starpniekiem vajadzīgā informācija būtu jāsniedz secīgā kārtībā visā vērtspapīru maksājumu ķēdē un attiecībā uz minēto sertificēto finanšu starpnieku stāvokli tajā vērtspapīru maksājumu ķēdē, kurā tie ietilpst. Rezultātā minētajai informācijai būtu jāsasniedz ieturējuma nodokļa aģentu vai izraudzītu sertificētu finanšu starpnieku, kas šo informāciju paziņo izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei. Paziņotajos datos būtu jāiekļauj informācija par attiecīgā ieguldītāja atbilstību, bet tai būtu jāaprobežojas ar to informāciju, kas ir pieejama sertificētajam finanšu starpniekam, kurš šos datus paziņo. Finanšu starpniekiem, kuriem nav pienākuma reģistrēties kā sertificētiem finanšu starpniekiem un kuri nav izvēlējušies reģistrēties kā tādi, nevajadzētu piemērot šajā direktīvā paredzētos ziņošanas pienākumus. Tomēr informācija par maksājumiem, ko apstrādā šādi starpnieki, kuri nav sertificēti finanšu starpnieki, joprojām ir būtiska, lai pienācīgi rekonstruētu maksājumu ķēdi pirms šajā direktīvā noteikto atvieglojumu sistēmu piemērošanas.

(14) Lai nodrošinātu, ka maksājumu ķēdē nepastāv informācijas trūkums, un ļautu ieguldītājiem piekļūt atvieglojumu procedūrām, šai direktīvai būtu jāļauj sertificētam finanšu starpniekam – neatkarīgi no tā, vai minētais sertificētais finanšu starpnieks ir vai nav tieši iesaistīts konkrētā maksājumu ķēdē – uzņemties finanšu starpnieka lomu minētajā ķēdē. Tas nozīmē, ka sertificētais finanšu starpnieks nes atbildību un pienākumus saistībā ar informācijas ziņošanu un atvieglojumu sistēmu, ko tas nestu, ja tas būtu sertificēts finanšu starpnieks. Izmantojot minēto vienošanos starp finanšu starpniekiem, nodokļu iestādēm būtu iespējams iegūt visu vajadzīgo informāciju un efektīvi saskaņot informāciju visā maksājumu ķēdē, un ieguldītājiem būtu iespējams piekļūt atvieglojumu sistēmai pat gadījumos, kad ir iesaistīts finanšu starpnieks, kas nav reģistrēts dalībvalstī un kam nav saistoši šajā direktīvā noteiktie pienākumi.

(15) Šai direktīvai nevajadzētu liegt sertificētiem finanšu starpniekiem iespēju izmantot ārpakalpojumus, lai veiktu uzdevumus, kas ir saistīti ar to pienākumu izpildi saskaņā ar šo direktīvu. Tāpēc sertificētam finanšu starpniekam vajadzētu būt atļautam izmantot trešās personas pakalpojumus, lai izpildītu attiecīgos pienākumus attiecībā uz ieturējuma nodokļa procedūrām. Jebkurā gadījumā par minētajiem pienākumiem būtu jāatbild tam sertificētajam finanšu starpniekam, kurš savu pienākumu izpildei ir izmantojis ārpakalpojumu.

(16) Lai padarītu KTS iedarbīgāku un konkurētspējīgāku, būtu jāatvieglo un jāpaātrina procedūras atvieglojumu piemērošanai pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem par ienākumiem no vērtspapīriem gadījumos, kad attiecīgie sertificētie finanšu starpnieki ir snieguši atbilstīgu informāciju, tostarp par ieguldītāja identitāti. Attiecīgie sertificētie finanšu starpnieki ir visi tie sertificētie finanšu starpnieki vērtspapīru maksājumu ķēdē, kuri atrodas starp ieguldītāju un vērtspapīru emitentu un kuriem varētu prasīt sniegt informāciju par maksājumiem, ko šajā ķēdē veic nesertificēti finanšu starpnieki. Ņemot vērā dažādās pieejas dalībvalstīs, būtu jāparedz divi procedūru veidi: pirmkārt, atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā gadījumos, kad atbilstīgo nodokļa likmi piemēro tiešā veidā ieturēšanas brīdī, un, otrkārt, ātrās atmaksas sistēma gadījumos, kad atmaksas pieprasījumu iesniedz sertificētais finanšu starpnieks un to apstrādā izcelsmes dalībvalsts nodokļu iestāde šajā direktīvā noteiktā termiņā. Ja šādi atmaksas pieprasījumi netiek apstrādāti minētajā termiņā, būtu jāpiemēro maksājuma kavējuma procenti, ja to paredz valstu noteikumi. Dalībvalstīm, kuras piemēro šīs direktīvas III nodaļu, vajadzētu būt iespējai ieviest atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā vai ātrās atmaksas sistēmu, vai to kombināciju, nodrošinot, ka visiem ieguldītājiem ir pieejama vismaz viena sistēma saskaņā ar šīs direktīvas prasībām. Dalībvalstij, kas ir izvēlējusies šādu kombināciju, vajadzētu būt iespējai ierobežot vienas sistēmas izmantošanu, to atļaujot izmantot īpašos gadījumos, piemēram, zema riska gadījumos, ar nosacījumu, ka visos pārējos šīs direktīvas aptvertajos gadījumos joprojām ir pieejama otra sistēma. Tie, kas saņem maksājumus, kuri neietilpst šīs direktīvas darbības jomā, piemēram, dividendes no biržā kotētām sabiedrībām, ko izmaksā reģistrētiem īpašniekiem, kuri ir rezidenti nodokļu vajadzībām izcelsmes dalībvalstī, dividendes no biržas sarakstā neiekļautām sabiedrībām vai procentus gadījumos, kad dalībvalsts nav izvēlējusies piemērot šo direktīvu procentu maksājumiem, joprojām varētu būt tiesīgi pieprasīt pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumu saskaņā ar valsts atvieglojumu vai atmaksas sistēmu ienākumu izcelsmes vietā, ko piemēro šādiem maksājumiem atbilstošām procedūrām.

(17) Ja šīs direktīvas attiecīgās prasības netiek ievērotas attiecībā uz maksājumiem, kuri ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, vai ja attiecīgais ieguldītājs tā vēlas, dalībvalstīm kā atkāpšanās no šajā direktīvā noteiktajām paātrinātajām procedūrām būtu jāpiemēro pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumu procedūras, pamatojoties uz valstu standarta atmaksas sistēmu. Ieguldītājiem, kuriem ir tiesības uz atvieglojumu, vai to pilnvarotajiem pārstāvjiem vajadzētu būt iespējai pieprasīt dalībvalstī samaksāto pārmērīgo ieturējuma nodokli tikai tad, ja sertificētais finanšu starpnieks nav izmantojis atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā vai ātrās atmaksas sistēmu.

(18) Ja pastāv krāpšanas nodokļu jomā vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risks, dalībvalstīm pirms ātrās atmaksas pieprasījuma apstrādes vajadzētu būt iespējai īstenot krāpšanas apkarošanas pasākumus un veikt rūpīgu izmeklēšanu. Lai to izdarītu, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesībām noteiktos apstākļos noraidīt atmaksas pieprasījumu. Minētajiem apstākļiem būtu jāiekļauj gadījumi, kad prasības šādam pieprasījumam nav izpildītas vai kad maksājumu ķēdi nav iespējams rekonstruēt. Būtu jāparedz arī iespēja noraidīt atmaksas pieprasījumu, ja dalībvalsts nolemj sākt pārbaudes procedūru vai nodokļu revīziju, pamatojoties uz riska izvērtēšanas kritērijiem. Minētās pārbaudes procedūras vai nodokļu revīziju būtu jāvar veikt jebkuros gadījumos, kuri identificēti kā tādi, kas rada krāpšanas nodokļu jomā vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku.

(19) Lai aizsargātu pārmērīgu ieturējuma nodokļu atvieglojumu sistēmas, dalībvalstīm, kas uztur valstu reģistru, būtu arī jāprasa, lai sertificēti finanšu starpnieki pārbaudītu to ieguldītāju atbilstību, kuri vēlas pieprasīt atvieglojumu. Konkrēti, sertificētiem finanšu starpniekiem būtu jāpieprasa attiecīgā ieguldītāja nodokļu rezidences apliecība un deklarācija, ka minētajam ieguldītājam ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts valsts tiesību aktiem vai nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu un, ja to pieprasa izcelsmes dalībvalsts, deklarācija, ka investors ir faktiskais īpašnieks attiecībā uz dividendēm vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts valsts noteikumiem vai nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, kā aprakstīts komentāros par ESAO Nodokļu paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem vai kapitālam 10. vai 11. pantu. Tādējādi izcelsmes dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt deklarāciju par faktiskajām īpašumtiesībām.

(20) Būtu jāprasa, lai sertificēti finanšu starpnieki pārbaudītu piemērojamā ieturējuma nodokļa likmi, pamatojoties uz ieguldītāja konkrētajiem apstākļiem, un norādītu, vai tie ir informēti par jebkuru finanšu shēmu, kas ietver pamatā esošos vērtspapīrus un kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas nav kā citādi izbeigta pirms bezdividenžu datuma. Minētajā kontekstā šis pienākums būtu jāsaprot tādā nozīmē, ka ieguldītāja tuvākajam sertificētajam finanšu starpniekam, tā klientam, būtu jāveic saprātīgi pasākumi, lai godprātīgi veiktu šādas pārbaudes.

Piemēram, sertificētiem finanšu starpniekiem būtu jāpārbauda, vai *e-TRC* vai tai līdzvērtīgā dokumentā, vai ieguldītāja deklarācijā ietvertā informācija nav pretrunā informācijai, ko minētie sertificētie finanšu starpnieki apkopojuši par saviem klientiem, veicot savu parasto uzņēmējdarbību. Šāda informācija ietver ieguldītāja konta informāciju un citu informāciju, ko tie varētu būt apkopojuši, ievērojot piemērojamo principu "pazīsti savu klientu". Tāpēc nevajadzētu prasīt, lai sertificēti finanšu starpnieki veiktu papildu pārbaudes vai pieprasītu un apkopotu papildu informāciju no sava klienta. Turklāt ieguldītājam būtu jāinformē finanšu starpnieks par jebkurām izmaiņām tā attiecīgajos apstākļos. Dalībvalstīm vajadzētu būt atļautam ļaut katru gadu piemērot uzticamības pārbaudes prasības, izņemot tad, ja sertificētais finanšu starpnieks zina vai tam būtu jāzina, ka apstākļi ir mainījušies vai ka informācija ir nepareiza vai neuzticama.

(21) Šajā direktīvā paredzēto ieturējuma nodokļa atvieglojumu procedūru piemērošana ir atkarīga no nosacījuma, ka reģistrētais īpašnieks, kas ir vai nu fiziska persona, vai subjekts, kurš ir tiesīgs saņemt dividendes vai procentus kā vērtspapīru turētājs, ir arī persona, kam ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem vai attiecīgā gadījumā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu. Ja reģistrētajam īpašniekam ir tiesības arī uz minēto atvieglojumu, būtu jāpiemēro tikai noteikumi, kas attiecas uz tiešajiem ieguldījumiem. Tomēr gadījumos, kad šādas atbilstības starp reģistrēto īpašnieku un personu, kurai ir tiesības uz atvieglojumu, nav, būtu jāpiemēro noteikumi, kas attiecas uz netiešajiem ieguldījumiem. Noteikumi, kas attiecas uz netiešajiem ieguldījumiem, paredz atvieglojumu gadījumos, kad atsevišķiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (KIU) vai to ieguldītājiem varētu būt tiesības uz atvieglojumu, taču tie nav reģistrētie īpašnieki, jo vērtspapīrus tur cita juridiska persona vai fiskāli caurskatāms KIU. Noteikumi par netiešajiem ieguldījumiem nodrošina, ka likumīgiem ieguldītājiem ir piekļuve šajā direktīvā paredzētajām procedūrām. Tādēļ, interpretējot KIU jēdzienu, dalībvalstīm būtu jāietver KIU, kuriem ir tiesības uz pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumu savā vārdā, kā arī KIU gadījumos, kad ieguldītājiem, kam ir daļas KIU pašu kapitālā, ir tiesības uz minēto atvieglojumu, pamatojoties uz izcelsmes dalībvalsts noteikumiem vai nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu. Ja sertificētais finanšu starpnieks ir iesaistīts netiešajos ieguldījumos, tam joprojām būtu jābūt pienākumam izpildīt uzticamības pārbaudes prasības. Turklāt vajadzētu būt iespējamam sertificēto finanšu starpnieku atzīt par atbildīgu jebkāda nodokļu ieņēmumu zaudējuma gadījumā.

(22) Ir atzīts, ka finanšu shēmu var izmantot, lai īpašumtiesības uz vērtspapīru vai attiecīgos ar ieguldījumu saistītos riskus pilnībā vai daļēji nodotu kādam citam. Tāpat šādas vienošanās ir izmantotas dividenžu arbitrāžā un dividenžu nodokļu mazināšanas shēmās, piemēram, *Cum*/*Ex* un *Cum*/*Cum* shēmās, ar vienīgo mērķi saņemt atmaksu gadījumos, kad ieguldītājam uz to nav bijis tiesību, vai saņemt lielāku atmaksas summu, nekā ieguldītājs bijis tiesīgs saņemt. Vajadzētu būt iespējamam par finanšu shēmu uzskatīt tādas shēmas kā regulētā tirgū tirgoti nākotnes līgumi, repo darījumi, vērtspapīru aizdevumi un vērtspapīru aizņēmumi, pirkuma-atpārdevuma darījumi vai pārdevuma-atpirkuma darījumi, atvasinātie instrumenti, maržinālo aizdevumu darījumi un cenu starpības līgumi, ja šīs shēmas paredz pagaidu vai pastāvīgu nošķirumu starp fizisku personu vai subjektu, kas uzņemas ieguldījuma ekonomiskos riskus, un akciju vai pamatā esošo tiesību juridisko īpašnieku. Minētie piemēri nav izsmeļoši.

(23) Turklāt finanšu shēmu gadījumā tiek saprasts, ka īpašumtiesības uz vērtspapīriem netiek nodotas pircējam vai aizņēmējam, ja vērtspapīru pārdevējam vai aizdevējam jebkāda juridiska darījuma, piemēram, vērtspapīru aizdošanas, iespējas līguma vai regulētā tirgū tirgota nākotnes līguma, rezultātā saglabājas ekonomiskais risks. Būtu jāparedz iespēja jebkuru shēmu, saskaņā ar kuru dividendes tiek kompensētas starp attiecīgajām pusēm, uzskatīt par finanšu shēmu. Minētās puses ne vienmēr saņem kompensāciju naudā – tās var saņemt kompensāciju arī netiešākā veidā, piemēram, izmantojot vērtspapīru vai atvasināto instrumentu cenas atšķirības. Informācija par finanšu shēmām ir vajadzīga nodokļu iestādēm, lai cīnītos pret krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu. Gadījumos, kad šādu informāciju paziņo tieši, tā būtu jāprasa tikai no tiem sertificētajiem finanšu starpniekiem, kuri, ņemot vērā to stāvokli ķēdē, varētu būt tieši iesaistīti attiecīgajā finanšu shēmā, kā tas būs to sertificēto finanšu starpnieku gadījumā, kuri pieprasa atvieglojumu. Gadījumos, kad šādu informāciju paziņo netieši, būtu jāparedz, ka informāciju par finanšu shēmām paziņo reģistrētā īpašnieka sertificētais finanšu starpnieks. Šādos gadījumos informāciju būtu jāpaziņo secīgā kārtībā visā vērtspapīru maksājumu ķēdē, kā rezultātā tā galu galā sasniedz ieturējuma nodokļa aģentu vai izraudzīto sertificēto finanšu starpnieku. Tas nozīmē, ka citiem ziņojošiem sertificētiem finanšu starpniekiem informācija par minētajām finanšu shēmām ir jānosūta ieturējuma nodokļa aģentam vai izraudzītam sertificētam finanšu starpniekam, pat ja minētie ziņojošie sertificētie finanšu starpnieki attiecīgajā finanšu shēmā nav tieši iesaistīti. Obligāciju un procentu maksājumu gadījumā ziņošana par finanšu shēmām nebūtu jāpieprasa.

(24) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ierobežot atvieglojuma ienākumu izcelsmes vietā vai ātrās atmaksas sistēmas izmantošanu, ja minētais atvieglojums vai sistēma ir saistīti ar paaugstinātu krāpšanas nodokļu jomā vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku. Tāpēc ir lietderīgi sastādīt sarakstu ar šādiem gadījumiem, kuros

dalībvalstīm ir iespēja izslēgt atvieglojuma pieprasījumus un veikt turpmākas pārbaudes. Lai ņemtu vērā atšķirības valstu tiesību sistēmās un jo īpaši nodokļu riska izvērtēšanā, šāda saraksta sastādīšana nevajadzētu būt obligātai, un dalībvalstīm vajadzētu būt rīcības brīvībai noteikt, uz kuriem no šādiem gadījumiem būtu jāattiecina standarta atmaksas sistēma. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai valstu noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, nepieļautu, ka gadījumos, kurus dalībvalstis uzskata par tādiem, kas rada paaugstinātu risku, ir iespējams piemērot atvieglojumu ienākumu izcelsmes vietā vai ātro atmaksu. Šāds pasākums nodokļu iestādēm nodrošinātu labākas iespējas apkarot ļaunprātīgas izmantošanas shēmas, jo nodokļu iestādēm būtu iespēja veikt papildu pārbaudes, lai noteiktu, vai atvieglojuma pieprasījumi ir pamatoti un pieņemami. Viens šāds gadījums ir ar dividenžu bruto summu saistītā robežvērtība. Minētā robežvērtība būtu jāaprēķina attiecībā uz katru reģistrēto īpašnieku vai ieguldītāju, kam ir tiesības saņemt pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumu, ja reģistrētais īpašnieks ir kolektīvo ieguldījumu uzņēmums vai šāda uzņēmuma izraudzīta juridiska persona. Minētā robežvērtība nebūtu jāpiemēro gadījumos, kad kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam, kas ir iedibināts un tiek regulēts Savienībā, vai kuram ir pārvaldnieks, kas ir iedibināts un tiek regulēts Savienībā, dalībvalsts obligātajai pensiju shēmai vai arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijai, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/2341 ([4]) 9. panta 1. punktu reģistrēta vai saņēmusi darbības atļauju kādā dalībvalstī, ir tiesības uz atvieglojumu. Minētie uzņēmumi, shēmas un institūcijas tiek stingri regulēti un pakļauti valstu kompetento iestāžu uzraudzībai un stingrai iekšējai kontrolei. Šāda uzraudzība un kontrole nodrošina atbilstību attiecīgajiem noteikumiem un mazina krāpšanas nodokļu jomā un nodokļu sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas risku.

(25) Tomēr ir gadījumi, kad nodokļu maksātāji varētu pieprasīt samazināto ieturējuma nodokļa likmi, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem, kurus īsteno ar valstu noteikumiem. Parasti tas būtu gadījumos, kad valstu tiesību akti nodrošina, ka brīvība veikt uzņēmējdarbību vai kapitāla brīva aprite tiek vienādi attiecināta uz iekšzemes un ārvalstu salīdzināmām situācijām, vai direktīvas transponēšanas gadījumā. Šādos gadījumos var būt vajadzīga pārbaužu veikšana, jo īpaši, lai novērtētu situāciju salīdzināmību un valsts tiesību aktu piemērojamību pārrobežu gadījumiem. Ja šādas pārbaudes tiek prasītas, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izskatīt minētos gadījumus saskaņā ar to esošo valstu atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā, tā rezultātā pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumu piemērojot visātrākajā un drošākajā veidā.

(26) Tā kā sertificētiem finanšu starpniekiem ir svarīga loma tādas pilnīgas un pareizas informācijas sniegšanā, kas kalpo par pamatu ieturējuma nodokļa atvieglojumam vai atmaksai, ir lietderīgi dalībvalstu noteikumos iekļaut vismaz tādus noteikumus, saskaņā ar kuriem sertificētus finanšu starpniekus var atzīt par pilnībā vai daļēji atbildīgiem par ieturējuma nodokļa ieņēmumu zaudējumiem, kas radušies tāpēc, ka tie pilnībā vai daļēji nav izpildījuši šajā direktīvā noteiktos galvenos pienākumus. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai savos valstu noteikumos noteikt stingru un solidāru to sertificēto finanšu starpnieku atbildību, kuri pieprasa atvieglojumu. Turklāt ar dalībvalstu noteikumiem arī turpmāk būtu pilnībā jāreglamentē citi atbildības aspekti. Minētie citi aspekti ietver ieturējuma nodokļa aģentus, kuri rīkojas solidāri un kuri nerīkojas kā sertificēti finanšu starpnieki, un gadījumus, kas saistīti ar tādu reģistrētu īpašnieku un ieguldītāju tiešu vai netiešu atbildību, kuri sertificētiem finanšu starpniekiem iesniedz nepilnīgu vai nepareizu informāciju. Šī direktīva neparedz noteikumus par atbildību attiecībā uz standarta atmaksas sistēmu.

(27) Lai nodrošinātu piemērojamo noteikumu efektivitāti, dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par valstu tiesību normu pārkāpumiem, kuras pieņemtas, ievērojot šo direktīvu. Šādām sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

(28) Šīs direktīvas pareiza transponēšana katrā attiecīgajā dalībvalstī ir ļoti svarīga, lai veicinātu KTS kopumā, kā arī lai aizsargātu dalībvalstu nodokļu ieņēmumus. Tādēļ dalībvalstīm būtu regulāri jāpaziņo Komisijai statistikas informācija par to, kā to teritorijā tiek īstenoti valstu pasākumi, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un kā tiek panākta to izpilde. Komisijai, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju un citiem pieejamiem datiem, būtu jāsagatavo izvērtējums, lai izvērtētu piemērojamo noteikumu iedarbīgumu. Minētajā kontekstā Komisijai būtu jāapsver nepieciešamība atjaunināt noteikumus, kas ieviesti ar šo direktīvu.

(29) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, jo īpaši attiecībā uz digitālo nodokļu rezidences apliecību, Portālu, finanšu starpnieku veikto informācijas paziņošanu, reģistrētā īpašnieka deklarāciju un atvieglojumu pieprasīšanu saskaņā ar šo direktīvu, Komisijai būtu piešķiramas īstenošanas pilnvaras pieņemt

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2341 (2016. gada 14. decembris) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 354, 23.12.2016., 37. lpp.).

standarta veidlapas, kas ietver ierobežotu skaitu komponentu, tostarp valodu lietojuma kārtību. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([5]).

(30) Jebkādai personas datu apstrādei, ko veic saistībā ar šo direktīvu, būtu jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2016/679 ([6]). Šajā direktīvā paredzēto datu apstrādes darbību mērķis ir kalpot vispārējām sabiedrības interesēm, proti, nodokļu jautājumam, un papildu mērķiem – apkarot krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu, aizsargāt nodokļu ieņēmumus un veicināt taisnīgu nodokļu uzlikšanu, kas stiprina sociālās, politiskās un ekonomiskās iekļaušanas iespējas dalībvalstīs. Tāpēc šīs direktīvas pareizas piemērošanas nolūkos un aizsargātu minētos vispārējo sabiedrības interešu mērķus, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ierobežot konkrētu datu subjektu tiesību darbības jomu, kas noteiktas Regulā (ES) 2016/679. Tomēr šādiem ierobežojumiem nevajadzētu pārsniegt to, kas ir absolūti nepieciešams, lai sasniegtu minētos mērķus. Attiecībā uz papildu informāciju, kas atbilstīgi šai direktīvai varētu būt vajadzīga, lai pierādītu nodokļu maksātāja nodokļu rezidenci, šādas informācijas vākšana attiecībā uz fizisku personu būtu jāsaprot kā informācijas vākšana vienīgi nolūkā identificēt fizisko personu.

(31) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet attiecīgo darījumu pārrobežu rakstura un nepieciešamības samazināt atbilstības nodrošināšanas izmaksas iekšējā tirgū kopumā dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(32) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 ([7]) 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas sniedza atzinumu 2023. gada 8. augustā.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva nosaka noteikumus par:

a) digitālas nodokļu rezidences apliecības izdošanu, ko veic dalībvalstis; un

b) procedūru atvieglojumu piemērošanai jebkuram pārmērīgam ieturējuma nodoklim, ko dalībvalsts var iekasēt par dividendēm no publiski tirgotām akcijām un attiecīgā gadījumā par procentiem no publiski tirgotām obligācijām, kurus izmaksā reģistrētiem īpašniekiem, kas ir rezidenti nodokļu vajadzībām ārpus minētās dalībvalsts.

2. pants

Darbības joma

1. Šīs direktīvas I un IV nodaļu piemēro visām dalībvalstīm. II nodaļu piemēro visām dalībvalstīm attiecībā uz visām fiziskām personām un subjektiem, kas nodokļu vajadzībām ir rezidenti to jurisdikcijā.

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

2. Šīs direktīvas III nodaļa kļūst piemērojama visām dalībvalstīm, kuras piešķir atvieglojumu pārmērīgam ieturējuma nodoklim par dividendēm, ko maksā par publiski tirgotām akcijām, kuras emitējis subjekts, kas nodokļu vajadzībām ir rezidents to jurisdikcijā, ja:

a) tām nav šādam pārmērīgam ieturējuma nodoklim piemērojamas visaptverošas atvieglojumu sistēmas ienākumu izcelsmes vietā; vai

b) to tirgus kapitalizācijas rādītājs, kā noteikts četrās jaunākajās Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes (EVTI) publikācijās, kas ir pieejamas 2028. gada 31. decembrī, ir 1,5 % vai lielāks ikvienā no četriem secīgiem gadiem.

3. Dalībvalsts, kam ir tāda visaptveroša atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā, kura ir piemērojama pārmērīgam ieturējuma nodoklim par dividendēm, ko izmaksā par publiski tirgotām akcijām, kuras emitējis rezidents to jurisdikcijā, var izvēlēties piemērot III nodaļu, ja tās tirgus kapitalizācijas rādītājs, kā norādīts četrās jaunākajās EVTI publikācijās, kas ir pieejamas 2028. gada 31. decembrī, vismaz vienu no četriem secīgiem gadiem ir mazāks par 1,5 %.

4. Dalībvalsts piemēro III nodaļu piecus gadus pēc tam, kad EVTI ceturto reizi pēc kārtas ir publicējusi datus, kas liecina, ka ikvienā no četriem secīgajiem gadiem minētās valsts tirgus kapitalizācijas rādītājs ir sasniedzis vai pārsniedzis 1,5 %.

5. Dalībvalsts, kura piešķir atvieglojumus pārmērīgam ieturējuma nodoklim par procentiem, ko maksā par publiski tirgotām obligācijām, kuras emitējis rezidents to jurisdikcijā, var piemērot III nodaļu.

6. Tiklīdz III nodaļa kļūst piemērojama jebkurai dalībvalstij, ievērojot šā panta 2. vai 4. punktu, tā saglabā savu piemērojamību minētajai dalībvalstij, neatkarīgi no tā, vai joprojām ir izpildīti nosacījumi, kas izraisīja tās piemērošanu.

Ja dalībvalsts izvēlas piemērot III nodaļu, ievērojot šā panta 3. punktu, minētās iespējas izmantošana ir neatsaucama.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) "pārmērīgs ieturējuma nodoklis" ir starpība starp ieturējuma nodokļa summu, ko dalībvalsts iekasē par dividendēm vai procentiem, kuri samaksāti īpašniekiem nerezidentiem par vērtspapīriem, piemērojot vispārējo iekšzemes likmi, un zemāko piemērojamo ieturējuma nodokļa summu, ko minētā dalībvalsts piemēro tām pašām dividendēm vai procentiem saskaņā ar nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu vai attiecīgā gadījumā konkrētiem valsts noteikumiem;

2) "publiski tirgota akcija" ir akcija, ko atļauts tirgot regulētā tirgū vai kas tiek tirgota daudzpusējā tirdzniecības sistēmā;

3) "publiski tirgota obligācija" ir obligācija, ko atļauts tirgot regulētā tirgū vai kas tiek tirgota daudzpusējā tirdzniecības sistēmā vai organizētā tirdzniecības sistēmā;

4) "finanšu starpnieks" ir jebkurš no turpmāk minētajiem, kas ir daļa no vērtspapīru maksājumu ķēdes starp vienību, kas emitē vērtspapīrus, un reģistrēto īpašnieku, kas saņem maksājumus par šādiem vērtspapīriem:

   a) esošs centrālais vērtspapīru depozitārijs, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014 ([8]) 2. panta 1. punktā;

   b) kredītiestāde, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;

   c) ieguldījumu brokeru sabiedrība;

   d) jebkura no a) b) vai c) punktā minētajiem subjektiem filiāle; vai

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).

e) trešās valsts juridiska persona, kurai saskaņā ar salīdzināmiem rezidences trešās valsts tiesību aktiem ir atļauts sniegt pakalpojumus, kas ir salīdzināmi ar tiem, ko sniedz jebkuri no subjektiem saskaņā ar a), b) vai c) punktiem, vai šādas trešās valsts juridiskas personas filiāle.

5) "sertificēts finanšu starpnieks" ir finanšu starpnieks, kas ir reģistrēts 5. pantā minētajā valstu reģistrā;

6) "subjekts" ir juridiska persona vai juridiska vienošanās, tostarp, bet ne tikai korporācija, partnerība, trasts vai fonds;

7) "kolektīvo ieguldījumu uzņēmums" ir PVKIU, ES AIF, vai ES AIFP, vai alternatīvo ieguldījumu fonds, ko pārvalda ES AIFP, vai jebkurš cits kolektīvo ieguldījumu instruments, kurš, pamatojoties uz izcelsmes dalībvalsts noteikumiem vai uz nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, ir tiesīgs saņemt atvieglojumu, ko piemēro pārmērīgam ieturējuma nodoklim, vai kolektīvo ieguldījumu instruments, kura pamatā esošajiem ieguldītājiem ir tiesības uz šādu atvieglojumu, ko var pieprasīt to vārdā, izņemot tādus kolektīvo ieguldījumu instrumentus, kuri vai kuru pārvaldnieks vai depozitārijs ir iedibināti trešā valstī, kas ir iekļauta I pielikumā Padomes secinājumos par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, vai Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2016/1675 ([9]) pielikuma I tabulā;

8) "arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija" ir arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija, kā definēts Direktīvas (ES) 2016/2341 6. panta 1) punktā;

9) "EVIN" ir Eiropas vienotais identifikācijas numurs, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132 ([10]) 16. pantā;

10) "nodokļu maksātāja identifikācijas numurs" jeb "NMIN" ir dalībvalstī reģistrēta īpašnieka vienotais identifikācijas numurs nodokļu vajadzībām;

11) "ieturējuma nodokļa atvieglojumu procedūra" ir procedūra, ar kuras palīdzību reģistrēts īpašnieks, kas par vērtspapīriem saņem dividendes vai procentus, kuriem var tikt piemērots pārmērīgs ieturējuma nodoklis, saņem atvieglojumu no šāda pārmērīga nodokļa vai tā atmaksu;

12) "kompetentā iestāde" ir iestāde, ko dalībvalsts izraudzījusies saskaņā ar 5. pantu un kas ietver jebkuru personu, kuru saskaņā ar valsts noteikumiem šāda iestāde ir pilnvarojusi rīkoties tās vārdā šīs direktīvas nolūkā;

13) "vērtspapīrs" ir publiski tirgota akcija vai publiski tirgota obligācija;

14) "depozitāri sertifikāti" ir finanšu instrumenti, kas ir apgrozāmi dalībvalsts vai trešās valsts kapitāla tirgū un kas atspoguļo emitenta īpašumtiesības uz vērtspapīriem Savienībā, kad tos tirgo tirdzniecības vietā dalībvalstī vai trešā valstī, un ko tirgo neatkarīgi no emitenta vērtspapīriem;

15) "liela iestāde" ir liela iestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 146) apakšpunktā;

16) "grupa" ir grupa, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK ([11]) 2. panta 12) punktā;

17) "ieturējuma nodokļa aģents" ir subjekts, kam saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem ir atbildība vai pilnvaras attiecībā uz ieturējuma nodokļa atskaitīšanu no dividenžu vai procentu no vērtspapīriem maksājuma un šāda ieturējuma nodokļa pārskaitīšanu izcelsmes dalībvalsts nodokļu iestādei;

([9]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2016/1675 (2016. gada 14. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849, norādot augsta riska trešās valstis, kurās ir stratēģiskas nepilnības (OV L 254, 20.9.2016., 1. lpp.).

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV L 169, 30.6.2017., 46. lpp.).

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).

18) "ieraksta datums" ir vērtspapīra emitenta noteiktais datums, kurā nosaka minētā vērtspapīra turētāja identitāti un no tā izrietošās tiesības, pamatojoties uz pozīcijām, par kurām ir veikti norēķini un kuras ir ierakstītas finanšu starpnieka grāmatvedības dokumentos, veicot grāmatojumu tā uzņēmējdarbības beigās;

19) "norēķini" ir jebkura noslēgta vērtspapīru darījuma pabeigšana ar mērķi nokārtot minētā darījuma pušu saistības, pārvedot naudu vai arī vērtspapīrus, vai abus, kā definēts Regulas (ES) Nr. 909/2014 2. panta 1. punkta 7) apakšpunktā;

20) "reģistrēts īpašnieks" ir jebkura fiziska persona vai subjekts, kas ir tiesīgs saņemt tādas dividendes vai procentus no vērtspapīriem, uz kuriem attiecas nodoklis, ko ietur ienākumu izcelsmes vietā dalībvalstī, kā vērtspapīru turētājs ieraksta datumā, neskarot vēl nenokārtotu darījumu korekcijas, kuras varētu veikt saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem, un kas nav finanšu starpnieks, kurš attiecībā uz minētajiem dividenžu vai procentiem rīkojas citu vārdā;

21) "ieguldījumu konts" ir konts vai konti, kurus finanšu starpnieki nodrošina reģistrētiem īpašniekiem un ar kuru starpniecību tiek turēti vai reģistrēti to vērtspapīri;

22) "naudas līdzekļu konts" ir konts vai konti, uz kuriem tiek veikti maksājumi, kas saistīti ar ieguldījumu kontā turētajiem vai reģistrētajiem vērtspapīriem;

23) "bezdividenžu datums" ir datums, no kura akcijas tiek tirgotas bez tiesībām, kas izriet no akcijām, tostarp attiecīgā gadījumā tiesībām piedalīties un balsot akcionāru sapulcē;

24) "maksājuma datums" ir datums, kurā reģistrētajam īpašniekam ir jāveic publiski tirgotas akcijas dividenžu maksājums vai publiski tirgotas obligācijas procentu maksājums;

25) "finanšu shēma" ir jebkura shēma vai to virkne, vai jebkuras līgumsaistības, ar ko:

a) jebkura tādas publiski tirgotas akcijas īpašumtiesību daļa, par kuru izmaksā dividendi, tiek vai varētu tikt vai nu pastāvīgi, vai uz laiku nodota saistītai vai neatkarīgai pusei; vai

b) dividende tiek pilnībā vai daļēji kompensēta starp saistītām vai neatkarīgām pusēm naudā vai jebkādā citā veidā;

26) "vērtspapīru maksājumu ķēde" ir to finanšu starpnieku secīga virkne, kuri apstrādā dividenžu vai procentu maksājumus par vērtspapīriem starp vērtspapīru emitentu un reģistrētu īpašnieku, kam tiek izmaksātas dividendes vai procenti par šādiem vērtspapīriem, un tā ietver brokerus, kuri ir ieguldījumu brokeru sabiedrības, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/65/ES ([12]), vai kuri ir kredītiestādes, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES ([13]), kad tie sniedz vienu vai vairākus ieguldījumu pakalpojumus vai veic ieguldījumu darbības, kā arī trešās valsts juridiskās personas, kuras saņēmušas atļauju saskaņā ar salīdzināmiem rezidences trešās valsts noteikumiem, kad tās sniedz ieguldījumu pakalpojumus vai veic ieguldījumu darbības;

27) "nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgums" ir līgums vai konvencija, kas ir piemērojama starp divām vai vairākām jurisdikcijām un kas paredz, ka tiek novērsta nodokļu dubulta uzlikšana ienākumiem un attiecīgā gadījumā kapitālam;

28) "izcelsmes dalībvalsts" ir tāda vērtspapīru emitenta rezidences dalībvalsts, kurš maksā dividendes vai procentus;

29) "ātrās atmaksas sistēma" ir sistēma, kurā dividenžu vai procentu maksājums tiek veikts, ņemot vērā vispārējo iekšzemes ieturējuma nodokļa likmi, un kurā pēc tam tiek iesniegts pieprasījums atmaksāt pārmērīgo ieturējuma nodokli 14. pantā noteiktajā termiņā;

30) "atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā" ir sistēma, kurā atbilstošo ieturējuma nodokļa likmi saskaņā ar piemērojamajiem valstu noteikumiem vai starptautiskiem nolīgumiem, piemēram, attiecīgo nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, piemēro dividenžu vai procentu izmaksas brīdī;

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

([13]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

31) "visaptveroša atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā" ir atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā, ko piemēro dalībvalsts un kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

a) tā nodrošina piekļuvi atvieglojumiem jebkurai fiziskai personai vai subjektam, kam ir tiesības uz atvieglojumiem attiecīgi saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem vai nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu;

b) tā nodrošina atvieglojumus jebkurai a) punktā minētai fiziskai personai vai subjektam maksājuma datumā, izņemot gadījumus, kad dalībvalsts, kura piemēro šādus atvieglojumus, nav paziņojusi nepieciešamo informāciju;

c) izņemot 11. panta 2. punktā minētajos apstākļos, dalībvalsts neizslēdz iespēju pieprasīt atvieglojumus;

d) izņemot 11. panta 2. punktā minētajos apstākļus, dalībvalsts fiziskajai personai vai subjektam, kam ir tiesības uz atvieglojumiem, un finanšu starpniekam, kurš nav ieturējuma nodokļa aģents, neprasa papildu informāciju un neuzliek papildu pienākumus, kas nav informācijas un pienākumu pieprasīšana, kas paredzēta attiecīgi 12., 13. un 15. pantā;

e) dalībvalsts ir paredzējusi noteikumus par atbildību par visiem vai daļu no ieturējuma nodokļa ieņēmumu zaudējumiem, kas minētajai dalībvalstij radušies, piemērojot minēto atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā; un

f) attiecīgā dalībvalsts ir paredzējusi noteikumus par iedarbīgām, samērīgām un atturošām sankcijām, kas piemērojamas, ja tiek pārkāptas valsts tiesību normas par minēto atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā;

32) "tirgus kapitalizācija" ir to uzņēmumu publiski tirgoto akciju kopējā vērtība, kuru akcijas ir atļauts tirgot regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā un kuri ir pārstāvēti dalībvalstī, kā to katru gadu publicē EVTI;

33) "tirgus kapitalizācijas rādītājs" ir rādītājs, kas izteikts kā dalībvalsts tirgus kapitalizācijas pēc stāvokļa 31. decembrī procentuālā attiecībā pret Savienības kopējo tirgus kapitalizāciju pēc stāvokļa 31. decembrī konkrētajā gadā;

34) "standarta atmaksas sistēma" ir sistēma, kurā dividenžu vai procentu maksājums tiek veikts, ņemot vērā vispārējo iekšzemes ieturējuma nodokļa likmi, un pēc maksājuma veikšanas tiek iesniegts pieprasījums atmaksāt pārmērīgo ieturējuma nodokli, kas neietilpst 14. pantā noteiktās procedūras piemērošanas jomā;

35) "ieguldījumu brokeru sabiedrība" ir ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;

36) "PVKIU" ir pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmums (PVKIU), kā definēts Direktīvas 2009/65/EK ([14]) 1. panta 2. punktā;

37) "ES AIF" kā tas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES ([15]) 4. panta 1. punkta k) apakšpunktā;

38) "ES AIFP" ir ES AIFP, kā definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta l) apakšpunktā.

2. Šā panta 1. punkta 2) un 3) apakšpunkta nolūkos "regulēts tirgus", "daudzpusēja tirdzniecības sistēma" un "organizēta tirdzniecības sistēma" ir regulēts tirgus, daudzpusēja tirdzniecības sistēma un organizēta tirdzniecības sistēma, kā definēts attiecīgi Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 21), 22) un 23) apakšpunktā.

3. Šā panta 1. punkta 20) apakšpunkta nolūkos izcelsmes dalībvalstis saskaņā ar saviem valstu noteikumiem par reģistrēto īpašnieku var uzskatīt nevis pamatā esošo vērtspapīru turētāju, bet depozitāro sertifikātu turētāju tā, it kā depozitāro sertifikātu turētājs būtu tieši ieguldījis minētajos vērtspapīros.

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

II NODAĻA

Digitālā nodokļu rezidences apliecība

4. pants

Digitālā nodokļu rezidences apliecība (e-TRC)

1. Dalībvalstis paredz automatizētu procesu digitālās nodokļu rezidences apliecības (*e-TRC*) izdošanai fiziskām personām vai subjektiem, kurus nodokļu vajadzībām uzskata par rezidentiem to jurisdikcijā.

2. Ievērojot 4. punktu, dalībvalstis izdod *e-TRC*, pamatojoties uz informāciju, kas izdevējiestādei ir zināma izdošanas datumā, 14 kalendāro dienu laikā no pieprasījuma iesniegšanas. *e-TRC* atbilst I pielikuma tehniskajām prasībām un ietver šādu informāciju:

a) ja nodokļu maksātājs ir fiziska persona – vārds un uzvārds, dzimšanas datums un nodokļu maksātāja identifikācijas numurs vai, ja tāda nav, jebkurš funkcionāls ekvivalents, ko izmanto nodokļu vajadzībām;

b) ja nodokļu maksātājs ir subjekts – nosaukums, nodokļa maksātāja identifikācijas numurs vai, ja tāda nav, jebkurš funkcionāls ekvivalents, ko izmanto nodokļu vajadzībām, vai, ja tāds ir pieejams, Eiropas vienotais identifikācijas numurs (EVIN) vai juridiskās personas identifikators (*LEI*), vai jebkurš juridiskas personas reģistrācijas numurs, kas ir derīgs visā *e-TRC* aptvertajā laikposmā;

c) nodokļu maksātāja adrese;

d) *e-TRC* izdošanas datums;

e) aptvertais laikposms;

f) nodokļu iestāde, kas izdod *e-TRC*;

g) attiecīgā gadījumā viens vai vairāki nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumi, saskaņā ar kuriem nodokļu maksātājs pieprasa to uzskatīt par rezidentu nodokļu vajadzībām izdošanas dalībvalstī;

h) jebkura papildu informācija, kas ir vajadzīga, lai pierādītu nodokļu maksātāja rezidenci nodokļu vajadzībām tiktāl, ciktāl *e-TRC* nav paredzēts izmantot ieturējuma nodokļa atvieglojuma piešķiršanai Savienībā.

3. *e-TRC*:

a) aptver laikposmu, kas nepārsniedz kalendāro gadu vai fiskālo gadu, uz kuru tā izdota, kā piemērojams izdevējā dalībvalstī; un

b) ir derīga, lai apliecinātu nodokļu rezidenci aptvertajā laikposmā, ja vien *e-TRC* izdevējai dalībvalstij nav pierādījumu, ka persona, uz kuru attiecas *e-TRC*, nav rezidents nodokļu vajadzībām tās jurisdikcijā visā minētajā laikposmā vai daļā no tā, un ja vien minētā dalībvalsts pilnībā vai daļēji nav atzinusi attiecīgo *e-TRC* par nederīgu.

4. Ja konkrētā nodokļu maksātāja rezidences nodokļu vajadzībām pārbaudei ir nepieciešamas vairāk nekā 14 kalendārās dienas, dalībvalsts informē fizisko personu vai subjektu, kas pieprasījis *e-TRC*, par vajadzīgo papildu laiku un kavējuma iemesliem.

5. Dalībvalstis atzīst citas dalībvalsts izdotu *e-TRC* par pierādījumu nodokļu maksātāja nodokļu rezidencei minētajā citā dalībvalstī saskaņā ar 3. punktu, neskarot dalībvalstu iespēju pierādīt, ka nodokļu maksātājs ir rezidents nodokļu vajadzībām to jurisdikcijā.

6. Dalībvalsts veic atbilstīgos pasākumus, lai prasītu fiziskai personai vai subjektam, ko uzskata par rezidentu nodokļu vajadzībām tās jurisdikcijā, informēt nodokļu iestādes, kuras izdod *e-TRC*, par jebkurām izmaiņām, kas varētu ietekmēt *e-TRC* derīgumu vai saturu.

7. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu uzrādīt *e-TRC*, ja fiziskai personai vai subjektam, kuru uzskata par rezidentu nodokļu vajadzībām kādā dalībvalstī, ir nepieciešams pierādījums par rezidenci nodokļu vajadzībām, lai pieteiktos atvieglojumu sistēmai ienākumu izcelsmes vietā vai ātrās atmaksas sistēmai, lai saņemtu atvieglojumu pārmērīga

ieturējuma nodoklim par dividendēm, ko maksā par publiski tirgotām akcijām, vai attiecīgā gadījumā par procentiem, ko maksā par publiski tirgotām obligācijām, kuras emitējis rezidents to jurisdikcijā.

8. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka datorizētas standarta veidlapas *e-TRC* izdošanai, tostarp valodu lietojuma kārtību, un tehniskos protokolus, tostarp drošības standartus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. pantā.

III NODAĻA

Ieturējuma nodokļu atvieglojumu procedūra

1. iedaļa

Sertificēti finanšu starpnieki

5. pants

Sertificētu finanšu starpnieku valsts reģistrs

1. Dalībvalstis, kas minētas 2. panta 2. un 4. punktā, izveido sertificētu finanšu starpnieku valsts reģistru.

2. Dalībvalstis, kas minētas 2. panta 3. un 5. punktā un kas izvēlas piemērot III nodaļu, izveido sertificētu finanšu starpnieku valsts reģistru.

3. Dalībvalstis, kas izveido valsts reģistru, ievērojot 1. vai 2. punktu, izraugās kompetento iestādi, kura ir atbildīga par minētā valsts reģistra uzturēšanu un atjaunināšanu.

4. Valstu reģistrā iekļauj šādu informāciju par sertificētajiem finanšu starpniekiem:

a) sertificētā finanšu starpnieka nosaukums;

b) sertificētā finanšu starpnieka reģistrācijas datums;

c) sertificētā finanšu starpnieka kontaktinformācija un jebkura tīmekļa vietne, ja tāda ir;

d) EVIN vai, ja sertificētajam finanšu starpniekam nav EVIN, juridiskās personas identifikators (*LEI*) vai jebkurš juridiskās personas reģistrācijas numurs, ko piešķīrusi tā rezidences valsts.

5. Šā panta un 10.–15. panta nolūkos dalībvalstis atļauj sertificētam finanšu starpniekam uzņemties 10.–15. pantā noteiktos pienākumus un atbildību attiecībā uz tāda finanšu starpnieka stāvokli, kas ir daļa no vērtspapīru maksājumu ķēdes un nav sertificēts finanšu starpnieks, ja šis finanšu starpnieks un sertificētais finanšu starpnieks tā ir vienojušies.

6. Valsts reģistrus dara publiski pieejamus 6. pantā minētajā Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portālā (turpmāk "Portāls"), izmantojot Komisijas tīmekļa vietni, un atjaunina vismaz reizi mēnesī.

7. Dalībvalstis saglabā atbildību par jebkuriem lēmumiem attiecībā uz finanšu starpnieka reģistrāciju vai šādas reģistrācijas noraidīšanu vai attiecībā uz finanšu starpnieka izņemšanu no to valsts reģistriem un par sertificētiem finanšu starpniekiem noteiktajiem pasākumiem.

8. Jebkuras tiesības un pienākumi, kas rodas saistībā ar 7. punktā minētajiem lēmumiem, ir piemērojamas attiecīgās dalībvalsts paziņojuma attiecīgajam finanšu starpniekam.

9. Komisija nekādā gadījumā nav atbildīga par Portāla saturu vai par to, ka dalībvalstis nav apmainījušās ar informāciju par finanšu starpnieka reģistrāciju vai noraidīšanu, vai par finanšu starpnieka izņemšanu no valsts reģistriem, vai par jebkuriem pasākumiem, ko dalībvalstis noteikušas finanšu starpniekiem.

6. pants

Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portāla izstrāde un pārvaldība

1. Komisija izstrādā un pārvalda Eiropas Sertificēto finanšu starpnieku portālu (turpmāk "Portāls") vai nu ar saviem līdzekļiem, vai ar trešās personas starpniecību.

2. Ja Komisija nolemj izstrādāt vai pārvaldīt Portālu ar trešās personas starpniecību, tā šo trešo personu izraugās un ar to noslēgto nolīgumu īsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) 2018/1046 ([16]).

3. Portāls ir elektronisks piekļuves punkts, kurā finanšu starpnieki pieprasa reģistrēties dalībvalstu valsts reģistros. Portāls nodrošina dalībvalstīm iespēju apmainīties ar informāciju par finanšu starpnieka reģistrāciju vai noraidīšanu, vai finanšu starpnieka izņemšanu no valsts reģistra un par pasākumiem, kas noteikti finanšu starpniekiem.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija, kas tiek prasīta, ievērojot šīs direktīvas 7., 8. un 9. pantu, tiek sniegta Portālam, un ka to valsts reģistri Portālā ir sadarbspējīgi.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka tehniskās specifikācijas Portāla pārvaldībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. pantā.

7. pants

Prasība reģistrēties kā sertificētam finanšu starpniekam

1. Dalībvalstis, kas uztur valsts reģistru saskaņā ar 5. pantu, prasa visām lielām iestādēm, kuras apstrādā dividenžu un attiecīgā gadījumā procentu maksājumus par vērtspapīriem, ko emitējis rezidents to jurisdikcijā, un centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem, kuri minēti 3. panta 1. punkta 4) apakšpunktā un ir ieturējuma nodokļa aģenti attiecībā uz minētajiem maksājumiem, reģistrēties valsts reģistrā.

2. Dalībvalstis, kas uztur valsts reģistru saskaņā ar 5. pantu, pēc pieprasījuma nodrošina iespēju reģistrēt minētajā valsts reģistrā jebkuru finanšu starpnieku, kurš atbilst 8. panta prasībām.

8. pants

Reģistrācijas procedūra

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja finanšu starpnieks iesniedz pieprasījumu reģistrēties attiecīgās valsts reģistrā, minēto pieprasījumu apstiprina trīs mēnešu laikā no iesniegšanas dienas ar noteikumu, ka finanšu starpnieks sniedz pierādījumus, ka tas atbilst visām šādām prasībām::

a) tas ir rezidents nodokļu vajadzībām dalībvalstī vai tādas trešās valsts jurisdikcijā, kas nav iekļauta ne I pielikumā Padomes secinājumiem par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, ne Deleģētās regulas (ES) 2016/1675 pielikuma I tabulā;

b) ja finanšu starpnieks, kas iesniedzis pieprasījumu, ir kredītiestāde, ieguldījumu brokeru sabiedrība vai centrālais vērtspapīru depozitārijs – attiecīgās kompetentās iestādes atļauja nodokļu rezidences jurisdikcijā veikt glabāšanas darbības; vai, ja finanšu starpnieks, kas iesniedzis pieprasījumu, ir centrālais vērtspapīru depozitārijs – attiecīgās kompetentās iestādes atļauja nodokļu rezidences jurisdikcijā veikt šādas darbības. Ja finanšu starpnieks, kas iesniedzis pieprasījumu, ir rezidents nodokļu vajadzībām trešās valsts jurisdikcijā un ir saņēmis šādu atļauju saskaņā ar valsts noteikumiem, kurus dalībvalsts neuzskata par salīdzināmiem attiecīgi ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES, minētā dalībvalsts var uzskatīt, ka šī prasība nav izpildīta;

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

c) deklarācija par atbilstību attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 ([17]) noteikumiem vai salīdzināmiem tādas trešās valsts jurisdikcijas noteikumiem, kas nav iekļauta ne I pielikumā Padomes secinājumiem par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, ne Deleģētās regulas (ES) 2016/1675 pielikuma I tabulā.

2. Dalībvalsts atļauj sertificētam finanšu starpniekam rīkoties tāda cita finanšu starpnieka vārdā, kas ir daļa no tās pašas grupas, un uzņemties 7. pantā noteikto pienākumu un 10.–15. pantā noteiktos pienākumus un atbildību.

3. Ja finanšu starpnieks, kurš iesniedzis pieprasījumu, ir rezidents nodokļu vajadzībām trešās valsts jurisdikcijā, kurā ne Direktīva 2010/24/ES, ne konvencija, kas sniedz palīdzību nodokļu iekasēšanā, nav piemērojama visu zaudēto ieturējuma nodokļa ieņēmumu vai to daļas atgūšanai, ievērojot 18. pantu, dalībvalsts, kurai iesniegts minētais pieprasījums, var pieprasīt pietiekamas un samērīgas garantijas, lai nodrošinātu šādu zaudētu ieņēmumu atgūšanu saistībā ar attiecīgajiem atvieglojuma pieprasījumiem.

4. Dalībvalsts var noraidīt reģistrācijas pieprasījumu, ja:

a) attiecīgais finanšu starpnieks ir izdarījis vienu vai vairākus nodarījumus vai pārkāpumus saskaņā ar dalībvalsts vai citas jurisdikcijas valstu noteikumiem un šādi nodarījumi vai pārkāpumi ir izraisījuši ieturējuma nodokļa ieņēmumu zudumu; vai

b) dalībvalsts vai cita jurisdikcija ir uzsākusi izmeklēšanu saistībā ar attiecīgo finanšu starpnieku par iespējamu krāpšanu nodokļu jomā vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, kas var izraisīt ieturējuma nodokļa ieņēmumu zudumu.

Šā punkta a) apakšpunkta nolūkos izcelsmes dalībvalsts ņem vērā šādus nodarījumus vai pārkāpumus tikai tiktāl, ciktāl minētajai dalībvalstij par tiem kļuvis zināms ne vairāk kā 10 gadus pirms attiecīgā reģistrācijas pieprasījuma iesniegšanas.

5. Finanšu starpnieki bez liekas kavēšanās paziņo attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei par jebkurām izmaiņām informācijā, kas sniegta saskaņā ar 1. punkta a)–c) apakšpunktu.

6. Gadījumos, kad reģistrācijas pieprasījums ir noraidīts saskaņā ar 4. punktu, dalībvalsts nodrošina, ka finanšu starpniekam ir atļauts iesniegt citu reģistrācijas pieprasījumu, ja dalībvalsts ir konstatējusi, ka apstākļi, kas izraisīja noraidīšanu, ir novērsti.

9. pants

Izņemšana no valstu reģistra

1. Dalībvalsts izņem no sava valsts reģistra jebkuru sertificētu finanšu starpnieku, kas reģistrēts saskaņā ar 7. panta 2. punktu, ja šāds sertificēts finanšu starpnieks:

a) pieprasa šādu izņemšanu; vai

b) vairs neatbilst 8. panta prasībām.

2. Dalībvalsts var izņemt no sava valsts reģistra jebkuru sertificētu finanšu starpnieku, kas reģistrēts saskaņā ar 7. panta 2. punktu, ja:

a) ir konstatēts, ka sertificētais finanšu starpnieks nav izpildījis savus pienākumus, kas paredzēti šajā direktīvā vai Direktīvā (ES) 2015/849, vai salīdzināmos rezidences trešās valsts nodokļu vajadzībām noteikumus; vai

b) ir konstatēts, ka sertificētais finanšu starpnieks ir izdarījis vienu vai vairākus nodarījumus vai pārkāpumus saskaņā ar tās dalībvalsts vai citas jurisdikcijas valsts noteikumiem, kurā šādi nodarījumi vai pārkāpumi ir izraisījuši ieturējuma nodokļa ieņēmumu zudumu; vai

c) dalībvalsts vai cita jurisdikcija ir uzsākusi izmeklēšanu saistībā ar sertificēto finanšu starpnieku attiecībā uz iespējamu krāpšanu nodokļu jomā vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, kas var izraisīt ieturējuma nodokļa ieņēmumu zudumu.

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

Šā punkta b) apakšpunkta nolūkos izcelsmes dalībvalsts ņem vērā šādus nodarījumus vai pārkāpumus tikai tiktāl, ciktāl minētajai dalībvalstij par tiem kļuvis zināms ne vairāk kā 10 gadus pirms attiecīgā finanšu starpnieka izņemšanas no reģistra.

3. Dalībvalsts var aizliegt jebkuram sertificētam finanšu starpniekam, kas reģistrēts, ievērojot ar 7. panta 1. punktu, pieprasīt atvieglojumu saskaņā ar šo direktīvu, ja:

a) ir konstatēts, ka sertificētais finanšu starpnieks nav izpildījis savus pienākumus, kas paredzēti šajā direktīvā vai Direktīvā (ES) 2015/849, vai nav ievērojis salīdzināmos rezidences trešās valsts nodokļu vajadzībām noteikumus; vai

b) ir konstatēts, ka sertificētais finanšu starpnieks ir izdarījis vienu vai vairākus nodarījumus vai pārkāpumus saskaņā ar dalībvalsts vai citas jurisdikcijas valsts noteikumiem un šādi nodarījumi vai pārkāpumi ir izraisījuši ieturējuma nodokļa ieņēmumu zudumu; vai

c) dalībvalsts vai cita jurisdikcija ir uzsākusi izmeklēšanu saistībā ar sertificēto finanšu starpnieku attiecībā uz iespējamu krāpšanu nodokļu jomā vai nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, kas var izraisīt ieturējuma nodokļa ieņēmumu zudumu.

Šā punkta b) apakšpunkta nolūkos izcelsmes dalībvalsts ņem vērā šādus nodarījumus vai pārkāpumus tikai tiktāl, ciktāl minētajai dalībvalstij par tiem kļuvis zināms ne vairāk kā 10 gadus pirms attiecīgā aizlieguma pieprasīt atvieglojumu.

Ja dalībvalsts sertificētajam finanšu starpniekam piemēro aizliegumu, ievērojot šo punktu, tā nekavējoties attiecīgi atjaunina valsts reģistrā iekļauto informāciju.

4. Ja dalībvalsts izņem finanšu starpnieku no valsts reģistra, ievērojot 1. vai 2. punktu, vai aizliedz sertificētam finanšu starpniekam pieprasīt atvieglojumu, ievērojot 3. punktu, tā nodrošina, ka šis finanšu starpnieks tiek no jauna reģistrēts vai tam ir atļauts iesniegt citu pieprasījumu, ja dalībvalsts konstatē, ka apstākļi, kas izraisīja izņemšanu vai aizliegumu, ir novērsti.

2. iedaļa

Ziņošana

10. pants

Ziņošanas pienākums

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu sertificētajiem finanšu starpniekiem, kuri ir reģistrēti valstu reģistrā, sniegt to kompetentajai iestādei informāciju, kas minēta II pielikuma A–E sadaļā, otrā mēneša laikā, kurš seko maksājuma datuma mēnesim. Ja norēķinu veikšanas instrukcija attiecībā uz jebkuru darījuma daļu vēl nav saņemta, sertificētie finanšu starpnieki norāda daļu, par kuru vēl nav veikts norēķins.

2. Papildus šā panta 1. punktā minētajai informācijai dalībvalstis var prasīt sertificētiem finanšu starpniekiem, kuri ir iekļauti to valstu reģistrā, sniegt to kompetentajai iestādei informāciju, kas minēta II pielikuma F sadaļā un attiecīgā gadījumā G sadaļā, otrā mēneša laikā, kurš seko maksājuma datuma mēnesim.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu, ka 5. panta 5. punktā minētie sertificētie finanšu starpnieki paziņo tās kompetentajai iestādei šā panta 1. punktā un attiecīgā gadījumā 2. punktā minēto informāciju par jebkuru to vērtspapīru maksājumu ķēdes daļu, attiecībā uz kuru finanšu starpnieks, kas apstrādā maksājumu, nav sertificēts finanšu starpnieks.

4. Neatkarīgi no 1., 2. un 3. punkta dalībvalstis var veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu, ka tikai ieturējuma nodokļa aģents vai sertificēts finanšu starpnieks attiecīgajā vērtspapīru maksājumu ķēdē, ko iecēlusi to kompetentā iestāde vai kas izraudzīts saskaņā ar valstu noteikumiem, kompetentajai iestādei sniedz minētajos punktos norādīto informāciju. Minēto informāciju sertificētie finanšu starpnieki sniedz secīgā kārtībā visā vērtspapīru maksājumu ķēdē un attiecībā uz minēto sertificēto finanšu starpnieku stāvokli vērtspapīru maksājumu ķēdē, kurā tie ietilpst, tādā veidā, ka minētā informācija galu galā sasniedz ieturējuma nodokļa aģentu vai attiecīgo sertificēto finanšu starpnieku.

5. Tās 2. panta 5. punktā minētās dalībvalstis, kuras izvēlas piemērot III nodaļu un uztur valstu reģistru, kas izveidots saskaņā ar 5. pantu, neprasa paziņot II pielikuma E sadaļā norādīto informāciju.

6. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka II pielikumā minētās informācijas paziņošanai nepieciešamās datorizētās standarta veidlapas, tostarp valodu lietojuma kārtību, un prasības attiecībā uz saziņas kanāliem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. pantā.

7. Dalībvalstis prasa sertificētiem finanšu starpniekiem, kuri reģistrēti to valsts reģistrā, 10 gadus glabāt dokumentāciju, kas apliecina paziņoto informāciju, un nodrošināt piekļuvi jebkurai citai informācijai, kura nepieciešama noteikumu par ieturējuma nodokļiem pareizai piemērošanai, un prasa sertificētiem finanšu starpniekiem dzēst vai anonimizēt visus šādā dokumentācijā iekļautos personas datus, tiklīdz ir pabeigta revīzija un ne vēlāk kā 10 gadus pēc paziņošanas.

3. iedaļa

Atvieglojumu sistēmas

11. pants

Pieprasījums pēc atvieglojuma ienākumu izcelsmes vietā vai ātras atmaksas

1. Izcelsmes dalībvalstis prasa, lai sertificēts finanšu starpnieks, kas uztur tāda reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, kurš saņem dividendes, ko izdalījis, vai procentus, ko izmaksājis rezidents izcelsmes dalībvalstī, minētā reģistrētā īpašnieka vārdā pieprasītu atvieglojumu, ievērojot attiecīgi 13. vai 14. pantu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) reģistrētais īpašnieks ir pilnvarojis sertificēto finanšu starpnieku pieprasīt atvieglojumu tā vārdā; un

b) sertificētais finanšu starpnieks ir pārbaudījis un konstatējis reģistrētā īpašnieka atbilstību atvieglojuma saņemšanai saskaņā ar attiecīgi 12. pantu vai 15. pantu.

2. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta dalībvalstis var pilnīgi vai daļēji izslēgt pieprasījumus piešķirt atvieglojumu saskaņā ar sistēmām, kas paredzētas 13. un 14. pantā, ja iestājas jebkurš no šādiem apstākļiem:

a) dividende ir izmaksāta par publiski tirgotu akciju, ko reģistrētais īpašnieks ieguvis darījumā, kurš veikts piecu dienu laikā pirms bezdividenžu datuma;

b) par pamatā esošo vērtspapīru veiktais dividendes maksājums, par kuru tiek pieprasīts atvieglojums, ir saistīts ar finanšu shēmu, kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas vēl nav kā citādi izbeigta pirms bezdividenžu datuma;

c) vismaz viens no finanšu starpniekiem vērtspapīru maksājumu ķēdē nav sertificēts finanšu starpnieks un neviens sertificēts finanšu starpnieks nav uzņēmies minētā finanšu starpnieka stāvokli 10. panta nolūkos saskaņā ar 5. panta 5. punktu;

d) tiek prasīts atbrīvojums no ieturējuma nodokļa;

e) tiek prasīta samazināta ieturējuma nodokļa likme, kas neizriet no nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumiem;

f) dividendes maksājums pārsniedz bruto summu vismaz 100 000 EUR apmērā uz vienu reģistrēto īpašnieku un vienu maksājuma datumu.

Šā punkta pirmās daļas f) apakšpunkta nolūkos dividendes maksājuma summu nosaka pēc dividendes bruto summas uz ieguldītāju, kas tur pašu kapitālu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā, ja minētajam pamatā esošajam ieguldītājam ir tiesības uz atvieglojumu, ievērojot attiecīgi 15. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktu.

3. Šā panta 2. punkta f) apakšpunktu nepiemēro, ja uz pārmērīga ieturējuma nodokļa atvieglojumu ir tiesības kādam no šādiem subjektiem:

a) dalībvalsts obligātā pensiju shēma vai arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijai, kas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/2341 9. panta 1. punktu ir reģistrēta vai saņēmusi darbības atļauju kādā dalībvalstī; vai

b) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam, kas ir iedibināts saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 1. panta 1. punktu, ES AIF vai ES AIFP.

4. Šā panta 2. punktu piemēro attiecībā uz jebkuru vienošanos, ar ko dividendes maksājums tiek sadalīts daļās, vai jebkuru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu, kurš nav kāds no 3. punkta b) apakšpunktā minētajiem un kurš ir izveidots ar vienīgo mērķi saglabāt minēto dividendes maksājumu mazāku par 2. punkta f) apakšpunktā minēto summu.

5. Neatkarīgi no 1. punkta gadījumos, kad finanšu starpnieks, kas uztur reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, nav sertificēts finanšu starpnieks, dalībvalstis atļauj sertificētam finanšu starpniekam pieprasīt atvieglojumu saskaņā ar attiecīgi 13. pantu vai 14. pantu, ievērojot 5. panta 5. punktu un 10. pantu.

6. Atvieglojumu sistēmas, ievērojot 13. pantu un 14. pantu, nemazina dalībvalstu kontroles pilnvaras, kuras paredz to valstu noteikumi attiecībā uz tādiem ar nodokli apliekamiem ienākumiem, kam tika piemērots šāds atvieglojums, un neietekmē dalībvalstu tiesības uzlikt nodokļus.

7. Ja dalībvalstī pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā ir atvieglojumu sistēma ienākumu izcelsmes vietā vai ātrās atmaksas sistēma, vai to kombinācija, un ja minētā dalībvalsts, ievērojot 2. pantu, piemēro III nodaļu, minētā dalībvalsts nodrošina minētās sistēmas atbilstību III nodaļai attiecībā uz jebkuru atvieglojumu pieprasījumu, uz kuru attiecas šī direktīva, proti, atvieglojumu, kas saistīts ar dividendēm, kuras rodas no publiski tirgotām akcijām, un ar procentiem no publiski tirgotām obligācijām, kuras izmaksātas nerezidentiem – gadījumos, kad dalībvalsts nolemj šādus procentus iekļaut. Dalībvalstis var arī saglabāt un piemērot pastāvošu valstu atvieglojumu sistēmu ienākumu izcelsmes vietā šā panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajos gadījumos, kad pārbaudes tiek veiktas nolūkā:

a) nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi iekšzemes un pārrobežu situācijās, lai ievērotu Līguma par Eiropas Savienības darbību IV sadaļas 2. un 4. nodaļas noteikumus; vai

b) piemērot samazinātas ieturējuma nodokļa likmes saskaņā ar Padomes Direktīvām 2003/49/EK ([18]) vai 2011/96/ES ([19]).

12. pants

Pienācīga rūpība attiecībā uz reģistrētā īpašnieka atbilstību

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu, ka sertificēts finanšu starpnieks, kurš reģistrēta īpašnieka vārdā pieprasa atvieglojumu attiecīgi saskaņā ar 13. vai 14. pantu, saņem no reģistrēta īpašnieka deklarāciju, ka:

a) reģistrētajam īpašniekam ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu attiecībā uz attiecīgo dividendi vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, tostarp juridisko pamatu un piemērojamo ieturējuma nodokļa likmi; un

b) ja to pieprasa izcelsmes dalībvalsts – ka reģistrētais īpašnieks ir faktiskais īpašnieks, attiecībā uz attiecīgo dividendi vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu; un

c) reģistrētais īpašnieks ir vai nav iesaistīts kādā finanšu shēmā, kas ir saistīta ar pamatā esošo publiski tirgoto akciju un kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas vēl nav citādi izbeigta pirms bezdividenžu datuma; un

d) reģistrētais īpašnieks apņemas bez liekas kavēšanās informēt sertificēto finanšu starpnieku par jebkādām tā apstākļu izmaiņām.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu, ka sertificēti finanšu starpnieki, kuri reģistrēta īpašnieka vārdā pieprasa atvieglojumu attiecīgi saskaņā ar 13. un 14. pantu, pamatojoties uz minētajiem sertificētajiem finanšu starpniekiem pieejamo informāciju, pārbauda:

([18]) Padomes Direktīva 2003/49/EK (2003. gada 3. jūnijs) par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs (OV L 157, 26.6.2003., 49. lpp.).

([19]) Padomes Direktīva 2011/96/ES (2011. gada 30. novembris) par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 345, 29.12.2011., 8. lpp.).

a) reģistrētā īpašnieka *e-TRC* vai pierādījumu tam, ka nodokļu rezidence ir trešā valstī, ja izcelsmes dalībvalsts to uzskata par piemērotu;

b) neatkarīgi no a) apakšpunkta – dokumentāciju, ko izcelsmes dalībvalsts uzskata par piemērotu gadījumos, kad reģistrēts īpašnieks ir subjekts, kam nevar izdot *e-TRC* vai kas nevar iegūt pierādījumu par nodokļu rezidenci trešā valstī tāpēc, ka subjekts netiek ņemts vērā nodokļu vajadzībām un tā ienākumiem vai to daļai uzliek nodokli to personu līmenī, kurām minētajā subjektā ir līdzdalība, bet minētajam subjektam ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu attiecībā uz dividendi vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu;

c) reģistrētā īpašnieka deklarāciju saskaņā ar šā panta 1. punktu un nodokļu rezidenci, salīdzinot ar informāciju, ko sertificētais finanšu starpnieks ir ieguvis vai ko viņam ir pienākums iegūt, tostarp ar informāciju, kura savākta citiem nodokļu mērķiem vai pamatojoties uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas prasībām, ko sertificētajam finanšu starpniekam piemēro saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, vai salīdzināmu informāciju, kura tiek prasīta trešās valstīs;

d) reģistrētā īpašnieka tiesības uz konkrētu samazinātu ieturējuma nodokļa likmi saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts valsts noteikumiem vai nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu starp izcelsmes dalībvalsti un jurisdikcijām, kurās reģistrētais īpašnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām;

e) dividendes maksājuma gadījumā – to, vai nepastāv kāda finanšu shēma, kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas vēl nav citādi izbeigta bezdividenžu datumā;

f) dividendes maksājuma gadījumā – to, ka reģistrētais īpašnieks pamatā esošo akciju ir iegādājies darījumā, kas veikts piecu dienu laikā pirms bezdividenžu datuma.

Šā punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos nodokļu rezidences apliecību, kas satura ziņā ir līdzvērtīga 4. panta 2. punktā paredzētajai apliecībai un kas atbilst I pielikuma 1. punktā minētajām tehniskajām prasībām, izcelsmes valsts var uzskatīt par piemērotu pierādījumu tam, ka nodokļu rezidence ir trešā valstī;

3. Dalībvalstis var atļaut sertificētam finanšu starpniekam iegūt 1. punktā minēto deklarāciju un katru gadu veikt 2. punkta a)–d) apakšpunktā paredzētās pārbaudes, izņemot gadījumus, kad sertificētais finanšu starpnieks zina vai tam būtu jāzina, ka ir mainījušies apstākļi vai ka pārbaudāmā deklarācija vai informācija ir nepareiza vai neuzticama.

4. Direktīvas 5. panta 5. punktā paredzētajā gadījumā dalībvalstis, neskarot faktu, ka par minētajiem pienākumiem joprojām ir atbildīgs sertificētais finanšu starpnieks, ļauj sertificētajam finanšu starpniekam paļauties uz savākto dokumentāciju un informāciju, ko saskaņā ar šo pantu ir pārbaudījis finanšu starpnieks, kurš uztur reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu.

5. Dalībvalstis prasa, lai sertificēti finanšu starpnieki, kas pieprasa atvieglojumu, ievērojot attiecīgi 13. pantu vai 14. pantu, glabātu visus apliecinošos dokumentus un saskaņā ar 10. panta 7. punktu nodrošinātu piekļuvi tiem.

6. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros šajā pantā minētajai deklarācijai ir noteiktas datorizēto veidlapu standarta veidnes, tostarp valodu lietojuma kārtība. Šādas veidnes ietver informāciju, kas noteikta šā panta 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā, un dod iespēju dalībvalstīm pieprasīt konkrētu papildinformāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. pantā.

13. pants

Ienākumu izcelsmes vietā piemērotā atvieglojuma sistēma

Dalībvalstis var ieviest sistēmu, kas sertificētiem finanšu starpniekiem, kuri uztur reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, ļauj saskaņā ar 11. pantu pieprasīt atvieglojumu ienākumu izcelsmes vietā reģistrēta īpašnieka vārdā, sniedzot ieturējuma nodokļa aģentam šādu informāciju:

a) reģistrētā īpašnieka nodokļu rezidence vai attiecīgā gadījumā 12. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajā dokumentācijā iekļautā informācija; un

b) maksājumam piemērojamā ieturējuma nodokļa likme saskaņā ar valstu noteikumiem vai nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, ja tas piemērojams.

14. pants

Ātrās atmaksas sistēma

1. Dalībvalstis var ieviest sistēmu, kas sertificētiem finanšu starpniekiem, kuri uztur reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, ļauj saskaņā ar 11. pantu reģistrētā īpašnieka vārdā pieprasīt ātru pārmērīgā ieturējuma nodokļa atmaksu, ja šā panta 3. punktā minētā informācija tiek sniegta otrā mēneša laikā pēc dividendes vai procentu maksājuma datuma mēneša.

2. Neskarot šā panta 4. punktu, dalībvalstis saskaņā ar šā panta 1. punktu iesniegto atmaksas pieprasījumu apstrādā 60 kalendāro dienu laikā pēc ātrās atmaksas pieprasīšanas termiņa beigām. Dalībvalstis saskaņā ar 16. pantu šādas atmaksas summai piemēro procentus par katru kavējuma dienu pēc 60. dienas.

3. Sertificēts finanšu starpnieks, kas pieprasa ātro atmaksu, attiecīgajai dalībvalstij sniedz šādu informāciju:

a) reģistrētā īpašnieka identifikācija, kā minēts II pielikuma B sadaļā;

b) dividendes vai procentu maksājuma identifikācija, kā minēts attiecīgi II pielikuma D un G sadaļā;

c) piemērojamās ieturējuma nodokļa likmes pamats un atmaksājamā pārmērīgā nodokļa kopējā summa;

d) reģistrētā īpašnieka nodokļu rezidence, tostarp attiecīgā gadījumā *e-TRC* pārbaudes kods, vai attiecīgā gadījumā 12. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajā dokumentācijā iekļautā informācija;

e) reģistrētā īpašnieka deklarācija saskaņā ar 12. pantu.

4. Dalībvalstis var noraidīt atmaksas pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar šo pantu, jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) nav izpildītas šā panta 1. vai 3. punktā vai 11. vai 12. pantā paredzētās prasības;

b) šā panta 1. punktā noteiktā laikposma beigās nav pilnībā un pareizi iesniegta informācija, kas vajadzīga attiecīgās vērtspapīru maksājumu ķēdes rekonstrukcijai un kas minēta II pielikumā;

c) attiecīgā dalībvalsts, pamatojoties uz riska izvērtēšanas kritērijiem, attiecībā uz atmaksas pieprasījumu uzsāk jebkādu pārbaudes procedūru vai nodokļu revīziju saskaņā ar saviem valsts noteikumiem.

5. Atmaksas pieprasījuma noraidīšana, ievērojot 4. punktu, neliedz iespēju saskaņā ar 2. punktu piemērot maksājuma kavējuma procentus gadījumos, kad atmaksa tiek beidzot piešķirta un nepastāv 4. punkta a) vai b) apakšpunktā noteiktie apstākļi.

6. Par 4. punkta a) un b) apakšpunktā minēto noraidīšanu paziņo pieprasījumu iesniegušajam sertificētajam finanšu starpniekam, un šāda noraidīšana neliedz iespēju pieprasīt atmaksu saskaņā ar valsts noteikumos paredzēto standarta atmaksas sistēmu.

7. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka datorizētas standarta veidlapas, tostarp valodu lietojuma kārtību, un prasības attiecībā uz saziņas kanāliem, kas izmantojami, lai iesniegtu pieprasījumus saskaņā ar šo pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. pantā.

15. pants

Īpaši noteikumi netiešajiem ieguldījumiem

1. Dalībvalstis atļauj sertificētam finanšu starpniekam, kas uztur tāda reģistrēta īpašnieka ieguldījumu kontu, kurš saņem dividendes vai procentus, minētā reģistrētā īpašnieka vārdā pieprasīt atvieglojumu, ievērojot attiecīgi 13. un 14. pantu, ar noteikumu, ka ir izpildītas šā panta 2.–5. punktā noteiktās prasības.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos reģistrētais īpašnieks ir:

a) kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, kas tur vērtspapīrus to ieguldītāju vārdā, kuriem ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu ienākumu gūšanas vietā attiecībā uz dividendēm vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu; vai

b) saskaņā ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma fonda nolikumu, dibināšanas dokumentiem vai prospektu izraudzīta juridiska persona, kura tur vērtspapīrus ieguldījumu kontā, kas rada dividendes vai procentus, un kura uztur iekšējo uzskaiti, kas ļauj minētos vērtspapīrus individuāli piedēvēt attiecīgi minētajam kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam vai ieguldītājiem šajā kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā, ja kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam vai ieguldītājiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu attiecībā uz minētajām dividendēm vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu.

3. Šā panta 1. punkta nolūkos sertificētais finanšu starpnieks, kas pieprasa atvieglojumu, saņem deklarāciju no:

a) attiecīgi katra kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma, kam ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu, vai katra ieguldītāja kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā, kam ir tiesības uz atvieglojumu, kuru vērtspapīrus tur reģistrētais īpašnieks, par to, ka:

   i) tiem ir tiesības uz ieturējuma nodokļa atvieglojumu attiecībā uz dividendēm vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu, tostarp juridisko pamatu un piemērojamo ieturējuma nodokļa likmi; un

   ii) tie ir faktiskais īpašnieks, ja to prasa izcelsmes dalībvalsts, attiecībā uz dividendēm vai procentiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts noteikumiem vai attiecīgā gadījumā nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu; un

   iii) tie ir atļāvuši to vārdā pieprasīt atvieglojumu saskaņā ar šo pantu; un

   iv) atvieglojuma piešķiršanas gadījumā tie atsakās no savām tiesībām neatkarīgi pieprasīt atvieglojumu no izcelsmes dalībvalsts saskaņā ar šo direktīvu vai sistēmām, ko paredz dalībvalstu valstu noteikumi;

b) šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā reģistrētā īpašnieka, norādot piemērojamās ieturējuma nodokļa likmes attiecībā uz izmaksātajām dividendēm vai samaksātajiem procentiem;

c) šā panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā reģistrētā īpašnieka, identificējot kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu, kura labā tiek turēti vērtspapīri, kas rada dividendes vai procentus, saskaņā ar tā iekšējo uzskaiti, un norādot piemērojamās ieturējuma nodokļa likmes attiecībā uz izmaksātajām dividendēm vai samaksātajiem procentiem;

d) reģistrētā īpašnieka, norādot informāciju, kas minēta 12. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā.

4. Šā panta 1. punkta nolūkos sertificētais finanšu starpnieks, kas, ievērojot 13. pantu, pieprasa atvieglojumu ienākumu gūšanas vietā, sniedz ieturējuma nodokļa aģentam attiecīgi:

a) šā panta 3. punkta b) vai c) apakšpunktā minēto informāciju; un attiecībā uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu vai kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma ieguldītāju – informāciju par to nodokļu rezidenci vai attiecīgā gadījumā 12. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajā dokumentācijā ietverto informāciju 13. pantā minētās informācijas vietā; un

b) ja kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma ieguldītājiem ir tiesības uz minēto atvieglojumu, – attiecīgi dividenžu vai procentu summu, kas attiecināma uz katru ieguldītāju, kuram ir tiesības uz atvieglojumu, ievērojot 15. panta 2. punktu.

5. Šā panta 1. punkta nolūkos, ja sertificētais finanšu starpnieks, ievērojot 14. pantu, pieprasa atvieglojumu, tas 14. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā minētās informācijas vietā sniedz izcelsmes dalībvalstij šā panta 3. punktā minēto informāciju un paziņo kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma vai ieguldītāju nodokļu rezidenci, tostarp attiecīgā gadījumā *e-TRC* pārbaudes kodu vai 12. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto informāciju. Ja kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma ieguldītājiem ir tiesības uz atvieglojumu, sertificētais finanšu starpnieks arī sniedz izcelsmes dalībvalstij dividenžu vai procentu summu, kas attiecināma uz katru ieguldītāju, kuram ir tiesības uz atvieglojumu, ievērojot 15. panta 2. punktu.

6. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu, ka sertificētie finanšu starpnieki, kas pieprasa šajā pantā noteikto atvieglojumu, pamatojoties uz tiem pieejamo informāciju, pārbauda:

a) direktīvas 12. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā minēto dokumentāciju attiecīgi par katru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu vai katru ieguldītāju kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā, kam ir tiesības uz atvieglojumu;

b) attiecīgi katra kolektīvā ieguldījumu uzņēmuma vai ieguldītāju kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā tiesības uz konkrētu atbrīvojumu vai samazinātu ieturējuma nodokļa likmi attiecīgi saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts valsts noteikumiem vai nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas līgumu starp izcelsmes dalībvalsti un rezidences nodokļu vajadzībām jurisdikciju;

c) dividendes maksājuma gadījumā – to, vai nepastāv kāda finanšu shēma, kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas vēl nav kā citādi izbeigta pirms bezdividenžu datuma.

7. Direktīvas 12. panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro, ja atvieglojumu pieprasa, ievērojot šo pantu.

8. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka standarta datorizētas veidlapas, tostarp valodu lietojuma kārtību, un prasības saziņas kanāliem, kas izmantojami, lai iesniegtu pieprasījumus saskaņā ar šā panta 5. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. pantā.

16. pants

Maksājuma kavējuma procenti

Ievērojot 14. panta 2. punktu, dalībvalstis, ja tas ir paredzēts valstu noteikumos, piemēro procentus pēc likmes, kas vienāda ar tiem procentiem vai līdzvērtīgu maksu, kuru attiecīgā dalībvalsts piemēro novēlotiem ieturējuma nodokļa atmaksas maksājumiem, kas ir saistīti ar nodokļu uzlikšanu attiecīgi dividendēm vai procentiem.

17. pants

Standarta atmaksas sistēma

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir ieviesta un ir piemērojama standarta atmaksas sistēma gadījumos, kad direktīvas darbības jomā esošie atvieglojuma pieprasījumi tiek izslēgti attiecīgi no 13. pantā minētās sistēmas ienākumu izcelsmes vietā un no 14. pantā minētās ātrās atmaksas sistēmas.

2. Dalībvalstis pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai prasītu, ka gadījumos, kad attiecīgi 13. un 14. pantu nepiemēro dividendēm tāpēc, ka nav izpildīti šajā direktīvā noteiktie nosacījumi, tie, kam ir tiesības uz atmaksu, vai to pilnvarotais pārstāvis, kurš pieprasa atmaksāt pārmērīgo ieturējuma nodokli par šādām dividendēm, sniedz vismaz II pielikuma E sadaļā prasīto informāciju, ja vien šī informācija jau nav sniegta saskaņā ar 10. pantu.

18. pants

Atbildība

Dalībvalstis saskaņā ar saviem valstu noteikumiem veic piemērotus pasākumus, ar ko nodrošina, ka par visu ieturējuma nodokļa ieņēmumu zudumu vai daļu no tā par atbildīgu var atzīt sertificētu finanšu starpnieku, kurš pilnībā vai daļēji nepilda savus pienākumus, kas noteikti 10., 11., 12., 13., 14, vai 15. pantā.

IV NODAĻA

Sodi un nobeiguma noteikumi

19. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par to valstu noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Minētie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

20. pants

EVTI veiktā publicēšana

1. Sākot vēlākais no 2026. gada, EVTI katru gadu un 120 darbdienu laikā pēc katra gada sākuma publicē katras dalībvalsts tirgus kapitalizāciju un tirgus kapitalizācijas rādītāju par vismaz iepriekšējo gadu. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu par metodiku tirgus kapitalizācijas un tirgus kapitalizācijas rādītāja – kas definēti attiecīgi 3. panta 1. punkta 32) un 33) apakšpunktā – aprēķināšanai. EVTI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai līdz 2025. gada 31. oktobrim.

2. Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā panta 1. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.–14. pantā.

21. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

22. pants

Izvērtēšana

1. Komisija līdz 2032. gada 31. decembrim izvērtē sekojošu aspektu ietekmi uz šīs direktīvas mērķu sasniegšanu:

a) šīs direktīvas 10. pantā minētie ziņošanas mehānismi; un

b) iespēja dalībvalstīm, kas atbilst 2. panta 3. punkta nosacījumiem, nepiemērot III nodaļu.

Komisija tajā pašā termiņā iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Komisija līdz 2034. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem pārbauda un izvērtē šīs direktīvas darbību, tostarp iespējamo vajadzību grozīt īpašos noteikumus, un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai 4. punktā minētos attiecīgos gada statistikas datus, kas nepieciešami šīs direktīvas izvērtēšanai nolūkā uzlabot ieturējuma nodokļa atvieglojumu procedūras, lai mazinātu nodokļu dubultu uzlikšanu un cīnītos pret nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu.

4. Komisija saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru izveido to gada statistikas datu sarakstu, kuri dalībvalstīm jāsniedz šīs direktīvas izvērtēšanas vajadzībām, kā arī minētās informācijas paziņošanas formātu un nosacījumus.

5. Komisija atbilstoši Savienības iestādēm piemērojamajiem noteikumiem saglabā tās informācijas konfidencialitāti, kas tai paziņota saskaņā ar šo direktīvu.

6. Informāciju, ko dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 3. punktu, kā arī visus ziņojumus un dokumentus, kurus Komisija ir sagatavojusi, izmantojot šo informāciju, var pārsūtīt citām dalībvalstīm. Uz visu šādu nosūtīto informāciju attiecas dienesta noslēpuma pienākums, un tai ir noteikta tāda pati aizsardzība, kāda šo informāciju saņēmušās dalībvalsts valsts tiesību aktos ir noteikta līdzīgai informācijai.

23. pants

Personas datu aizsardzība

1. Lai pareizi piemērotu šo direktīvu, dalībvalstis ierobežo Regulas (ES) 2016/679 13.–19. pantā paredzēto pienākumu un tiesību darbības jomu tādā apmērā, kādā tas ir vajadzīgs, lai aizsargātu minētās regulas 23. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētās intereses, ciktāl šādi pienākumi vai šādu tiesību īstenošana var apdraudēt minētās intereses.

2. Kad notiek personas datu apstrāde, sertificētus finanšu starpniekus un dalībvalstu kompetentās iestādes uzskata par pārziņiem Regulas (ES) 2016/679 4. panta 7. punkta nozīmē attiecīgo darbību robežās, kuras tie veic saskaņā ar šo direktīvu.

3. Informāciju, tostarp personas datus, ko apstrādāta saskaņā ar šo direktīvu, neglabā ilgāk, nekā tas ir nepieciešams, lai sasniegtu šīs direktīvas nolūkus, un jebkurā gadījumā saskaņā ar katra datu pārziņa iekšzemes noteikumiem par noilgumu.

24. pants

Paziņošana

Dalībvalsts, kas, ievērojot 5. pantu, izveido un uztur valsts reģistru, informē Komisiju par visām turpmākajām izmaiņām noteikumos, kuri reglamentē minēto valsts reģistru. Komisija minēto informāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un vajadzības gadījumā to atjaunina.

25. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2028. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai pildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Tās minētos noteikumus piemēro no 2030. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Dalībvalstis, kas šīs direktīvas transponēšanas laikā atbilst 2. panta 3. punkta nosacījumiem un neizvēlas piemērot III nodaļu, par to paziņo Komisijai līdz 2028. gada 31. decembrim. Tās nekavējoties paziņo Komisijai par jebkādām turpmākām izmaiņām savā valsts atvieglojumu sistēmā ienākumu izcelsmes vietā attiecībā uz 3. panta 1. punkta 31) apakšpunktā uzskaitītajiem nosacījumiem.

Šā punkta pirmajā daļā minētās dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kuri vajadzīgi, lai pildītu III nodaļas prasības, kā noteikts 2. panta 3. punktā, vai to dara piecu gadu laikā pēc tam, kad EVTI, kā noteikts 2. panta 4. punktā, ceturto reizi pēc kārtas ir publicējusi datus, kas rāda, ka norādot, ka minētās dalībvalsts tirgus kapitalizācijas rādītājs ir sasniedzis vai pārsniedzis 2. pantā noteikto robežvērtību.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

27. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2024. gada 10. decembrī

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

VARGA M.

I PIELIKUMS

4. PANTĀ MINĒTĀ DIGITĀLĀ NODOKĻU REZIDENCES APLIECĪBA

Tehniskās prasības

1. Digitālā nodokļu rezidences apliecība (*e-TRC*):

   — tiek izdota ar elektronisku zīmogu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 910/2014 ([1]),

   — sniedz iespēju uzrādīt *e-TRC* gan cilvēklasāmā, gan mašīnlasāmā formātā ar *PDF* dokumentu vai citu līdzīgu formātu palīdzību, kurus var izmantot automatizētās sistēmās,

   — ir izdrukājama,

   — satur atvērtu tekstlodziņu informācijas iekļaušanai saskaņā ar 4. panta 2. punkta h) apakšpunktu.

2. Ja ir izpildītas juridiskās un tehniskās prasības Savienībā, dalībvalstis var ieviest pārbaudes procesu, kurš balstās uz Eiropas digitālās identitātes maku, kā minēts 1. iedaļā Regulā (ES) Nr. 910/2014, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1183 ([2]).

Komisijai *e-TRC* ieviešanā dalībvalstīs palīdz Komiteja. Turklāt Komiteja var sniegt tehnisku atbalstu attiecībā uz jebkādām iespējamām izmaiņām *e-TRC* tehniskajā bāzē vai jaunām tehniskām norisēm.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1183 (2024. gada 11. aprīlis), ar ko Regulu (ES) Nr. 910/2014 groza attiecībā uz Eiropas digitālās identitātes regulējuma izveidi (OV L, 2024/1183, 30.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj).

II PIELIKUMS

ZIŅOŠANA, KAS MINĒTA 10. UN 17. PANTĀ

Sertificēti finanšu starpnieki attiecīgajā *xml* formātā sniedz šādu informāciju:

Informācijas veids	Specifikācija
A. **Informācija par personu, kas sniedz informāciju**	
Sertificētā finanšu starpnieka vai attiecīgā gadījumā ieturējuma nodokļa aģenta vārds/nosaukums	
Eiropas vienotais identifikācijas numurs (EVIN), juridiskās personas identifikators (*LEI*) vai alternatīvs identifikators	
Oficiālā adrese	
Citi būtiskie dati	Izcelsmes dalībvalsts piešķirtais nodokļu maksātāja identifikācijas numurs(-i) (NMIN), ja tāds(-i) ir, un rezidences nodokļu vajadzībām jurisdikcijas piešķirtais NMIN, piešķirošās(-o) jurisdikcijas(-u) NMIN E-pasta adrese un tālruņa numurs
Norāde, vai informācija ir sniegta saskaņā ar 10. panta 3) punktu	Finanšu starpnieka, kas nav sertificēts finanšu starpnieks, identifikācija (nosaukums un EVIN, *LEI* vai alternatīvs identifikators)
B. **Informācija par dividendes vai procentu maksājuma saņēmēju**	
Tā finanšu starpnieka vai galīgā ieguldītāja identifikācija, kurš saņem dividendes vai procentu maksājumu Gadījumos, kad ir piemērojama 10. panta 4. punktā paredzētā ziņošanas iespēja: ieturējuma nodokļa aģentam vai izraudzītajam sertificētajam finanšu starpniekam ir jāpaziņo informācija par galīgo ieguldītāju, kas saņem dividendes vai procentu maksājumu	
Fiziska persona	Vārds, izcelsmes dalībvalsts piešķirtais(-ie)NMIN, ja tāds(-i) ir, un rezidences nodokļu vajadzībām jurisdikcijas piešķirtais (-ie) NMIN, piešķirošās(-o) jurisdikcijas(-u) NMIN, dzimšanas datums, adrese
Subjekts	Nosaukums, izcelsmes dalībvalsts piešķirtais(-ie) NMIN, ja tāds (-i) ir, un rezidences nodokļu vajadzībām jurisdikcijas piešķirtais NMIN, piešķirošās(-o) jurisdikcijas(-u) NMIN, adrese, *LEI* (attiecīgā gadījumā), EVIN (attiecīgā gadījumā) Ja identifikācijas numura nav, – tiesiskā forma un dibināšanas datums
Informācija par nodokļu rezidenci (jāaizpilda, ja A iedaļā minētā persona ir reģistrētā īpašnieka sertificētais finanšu starpnieks)	*e-TRC* pārbaudes kods vai attiecīgā gadījumā 12. panta 2. punkta b) apakšpunktā iekļautā informācija
	Nodokļu rezidences valsts nosaukums

Informācijas veids	Specifikācija
Ieguldījumu konta numurs	Tā konta numurs, kurā vērtspapīrus tur finanšu starpnieks / ieguldītājs, kas saņem maksājumu
Konta veids	Konta veids saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 909/2014 38. pantu un citi konti: A – pašu konts (kuru uztur dalībnieks sākotnējā vērtspapīru reģistra centrālajā vērtspapīru depozitārijā (CVD)) B – vispārējs trešās personas konts (kuru klientu vārdā uztur dalībnieks sākotnējā vērtspapīru reģistra CVD) C – individuāls trešās personas konts (kuru klienta vārdā uztur dalībnieks sākotnējā vērtspapīru reģistra CVD) D – informācijas reģistra konts vispārējā trešās personas kontā (klienta vērtspapīri, kas iekļauti vispārējā trešās personas kontā, kuru uztur dalībnieks sākotnējā vērtspapīru reģistra CVD) E – globāls trešās personas konts, kas nav B F – individuāls vērtspapīru turētāja konts, kas nav ne D, ne C G – cita veida konts

C. **Informācija par dividendes vai procentu maksājuma veicēju**

Tā finanšu starpnieka identifikācija, no kura ziņotājs saņem attiecīgo dividendes vai procentu maksājumu Gadījumos, kad ir piemērojama 10. panta 4. punktā paredzētā ziņošanas iespēja: C iedaļa ietver informāciju par katru sertificēto finanšu starpnieku, kas ietilpst vērtspapīru maksājumu ķēdē. Šī informācija attiecas uz finanšu starpnieku maksājumu ķēdi secīgā kārtībā.	
Juridiska persona	Nosaukums, *LEI*, izcelsmes dalībvalsts piešķirtais NMIN, ja tāds ir, un rezidences nodokļu vajadzībām jurisdikcijas piešķirtais(-ie) NMIN, piešķirošās(-o) jurisdikcijas(-u) NMIN, adrese, EVIN (attiecīgā gadījumā)
Ieguldījumu konta numurs	Tā konta numurs, kurā vērtspapīrus turēja finanšu starpnieks, kas nosūtīja maksājumu
Konta veids	Konta veids saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 909/2014 38. pantu un citi konti: A – pašu konts (kuru uztur dalībnieks sākotnējā vērtspapīru reģistra centrālajā vērtspapīru depozitārijā (CVD)) B – vispārējs trešās personas konts (kuru klientu vārdā uztur dalībnieks sākotnējā vērtspapīru reģistra CVD)

Informācijas veids	Specifikācija
	C – individuāls trešās personas konts (kuru klienta vārdā uztur dalībnieks sākotnējā vērtspapīru reģistra CVD) D – informācijas reģistra konts vispārējā trešās personas kontā (klienta vērtspapīri, kas iekļauti vispārējā trešās personas kontā, kuru uztur dalībnieks sākotnējā vērtspapīru reģistra CVD) E – globāls trešās personas konts, kas nav B F – individuāls vērtspapīru turētāja konts, kas nav ne D, ne C G – cita veida konts

D. **Informācija par dividendes vai procentu maksājumu**

Emitents	Nosaukums, NMIN vai, ja tāda nav, *LEI* vai EVIN, oficiālā adrese
CVD	Sākotnējā vērtspapīru reģistra centrālā vērtspapīru depozitārija identifikācija
ISIN numurs (Starptautiskais vērtspapīru identifikācijas numurs)	Vērtspapīra identifikācija
Vērtspapīra veids	Akcijas veids, depozitārā sertifikāta pamatā esošais instruments, obligācija
To vērtspapīru skaits, kuri dod tiesības saņemt maksājumu	Vērtspapīru skaits, par kuriem veikts norēķins
	To vērtspapīru skaits, par kuriem vēl nav veikts norēķins
Maksājuma veids	Skaidra nauda Akcijas (norāde, vai tās izriet no akciju dividendes, un *ISIN* numurs)
COAF (oficiālais korporatīvās darbības notikuma identifikators) vai, ja tāds nav pieejams, detalizēta informācija par sadali	Notikuma identifikācija (dividenžu/procentu sadale)
Nozīmīgie datumi	Bezdividenžu datums, ieraksta datums, maksājuma datums
Dividenžu vai procentu summa, kas ir saņemta /jāsaņem, un valūta	Bruto summa, neto summa
Informācija par ieturējuma nodokli	Piemērotā vai piemērojamā ieturējuma nodokļa likme, ieturētā summa, attiecīgā gadījumā uzcenojuma summa un likme
	Piemērojamās ieturējuma nodokļa likmes juridiskais pamats (*jāaizpilda, ja A iedaļā minētā persona ir reģistrētā īpašnieka sertificētais finanšu starpnieks*)
Naudas konta *IBAN*	Tā konta *IBAN*, uz kuru pārskaitīts maksājums

Informācijas veids	Specifikācija
E. **Informācija par to pret ļaunprātīgu izmantošanu vērsto pasākumu īstenošanu, kuri jāveic sertificētajam finanšu starpniekam, kas pieprasa atvieglojumu**	
Informācija par pamatā esošo publiski tirgoto akciju turēšanas laikposmu	Divi lodziņi: 1) attiecībā uz pamatā esošajām akcijām, kas iegādātas vairāk nekā piecas dienas pirms bezdividenžu datuma, – akciju skaits 2) attiecībā uz pamatā esošajām akcijām, kas iegādātas piecu dienu laikā pirms bezdividenžu datuma, – akciju skaits (princips "pirmais iekšā, pirmais ārā" (*FIFO*), kas izmantojams parasto tirdzniecības pozīciju gadījumā)
Informācija par finanšu shēmu	Norādiet pierādījumus par jebkādu finanšu shēmu, kas saistīta ar pamatā esošām publiski tirgotām akcijām un kas vēl nav nokārtota, kam vēl nav beidzies termiņš vai kas nav vēl kā citādi izbeigta bezdividenžu datumā
	Attiecībā uz pamatā esošajām akcijām, kas saistītas ar finanšu shēmu, – akciju skaits
	Attiecībā uz pamatā esošajām akcijām, kas nav saistītas ar finanšu shēmu,– akciju skaits
F. **Informācija par darījumiem, ko izcelsmes dalībvalsts var pieprasīt saskaņā ar 10. panta 2. punktu**	
Informācija par pamatā esošo vērtspapīru darījumiem laikposmā, kas sākas gadu pirms ieraksta izdarīšanas datuma un beidzas 45 dienas pēc ieraksta izdarīšanas datuma, to ieskaitot.	Darījumu datumi
	Līgumiskie vai norunātie norēķinu veikšanas datumi
	Faktiskie norēķinu veikšanas datumi
	Attiecīgais to vērtspapīru skaits, uz kuriem attiecas darījums
	Darījuma veids: pirkšana, pārdošana, aizdevums, pārvedums, cits
G. **Informācija par depozitārajiem sertifikātiem, ko izcelsmes dalībvalsts var pieprasīt saskaņā ar 10. panta 2. punktu**	
Ja tas attiecas uz dividendes maksājumu, kas izriet no depozitārā sertifikāta	Depozitāro sertifikātu un pamatā esošo akciju nosaukums un starptautiskais vērtspapīru identifikācijas numurs (piemēram, *ISIN*)
	Tās bankas nosaukums, kurā noguldītas pamatā esošās akcijas

Informācijas veids	Specifikācija
	Depozitāro sertifikātu attiecība pret pamatā esošajām akcijām
	To reģistrētā īpašnieka turēto depozitāro sertifikātu skaits, kuri dod tiesības saņemt dividendes maksājumu
	No depozitāra sertifikāta izrietošās dividendes maksājuma datums
	Emitēto depozitāro sertifikātu kopējais skaits ieraksta datumā
	Pamatā esošo akciju kopējais skaits attiecībā uz visiem emitētajiem depozitārajiem sertifikātiem ieraksta datumā